

GAZETA **Z** GRODZISKA *i okolic*

07-08/(268)

2026

ISSN 1234-5296

GAZETA
BEZPŁATNA

**Dni Grodziska 2026
za nami**

AKTUALNOŚCI

Plan Ogólny Gminy - dobrodziejstwo czy zło konieczne? **3-4**

Dni Grodziska 2026 - czas muzyki, atrakcji i wspólnej zabawy **5-7**

XVII Kongres Misyjny za nami **8-9**

140 lat OSP Grodzisko Dolne Miasto - jubileusz pełen tradycji i wdzięczności **10-12**

Tam, gdzie potrzeba nadziei - historia s. Dawidy Stopyra **13-15**

Wspomnienie śp. ks. Stanisława Nowaka **15**

Gminny Żłobek w Grodzisku Dolnym rozpoczął swoją działalność **16**

Poznajmy kadrę Gminnego Żłobka - rozmowa z dyrektorką Panią Karoliną Sołek **17-18**

Inwestycje w skrócie **19**

Z życia PGK **20**

Z życia Rady Gminy **20**

Pani Renata Mazurek z PZDR w Leżajsku z sukcesem w Boguchwale **21**

X Strażacki Turniej Piłkarski za nami **21**

Bezpieczeństwo podczas jesiennych prac polowych **22**

Komunikaty **22-24**

Ekologia i dobra zabawa podczas Dni Grodziska **24**

Od 20 lipca łatwiej o dotację - zmiany w Programie „Czyste Powietrze” **25**

Przypominamy o obowiązku złożenia deklaracji do CEEB **25**

„Mikroretencja” - nawet 8 tys. zł na przydomową retencję **26**

Bezpieczeństwo publiczne - wybrane zagadnienia **27**

Jak chronić zwierzęta przed wysokimi temperaturami? **28-29**

Kilka słów o zdrowiu **30-31**

Kącik zielarski **31**

WYCHOWANIE I EDUKACJA

Podwójny sukces uczennic z ZS w Grodzisku Dolnym **32**

Otwarcie nowej sali w Opaleniskach **32**

Nauczyciele zdobywali nowe kompetencje w Innsbrucku. **32**

Sztuczna inteligencja w centrum międzynarodowej mobilności **33**

Nowoczesna edukacja i sztuczna inteligencja - szkolenie w Portugalii **34**

KULTURA

Wspominamy Panią Marię Żak - kobietę wielu talentów **35**

Lato pełne pikników w naszej gminie **36-38**

Lasowiacki folklor kolejny raz w Grodzisku **39**

Muzyczna podróż w czasie z zespołem „Bargue Ensemble” **40**

Święty Szarbel w bibliotece **40-41**

Spotkanie DKK - „Kucharze dyktatorów” **41**

Michał Rydzik z II nagrodą podczas Festiwalu Kapel i Śpiewaków Ludowych **42**

Leszczyńska na FESTYNIE POD PLATANEM w Zarzeczcu **42**

Festiwal „DZIECKO W FOLKLORZE” **42**

Wyjątkowy finał sezonu teatralnego w Ośrodku Kultury **43**

CIEKAWOSTKI

Bajka „Droga do szczęścia” - ks. Jan Szczepaniak **44-45**

OGŁOSZENIA

46

Sprzedam działkę

Działka znajduje się w miejscowości Grodzisko Dolne.
Numer działki: **4356** (obręb Grodzisko Dolne)
Powierzchnia: **0,3154 ha**
Więcej informacji pod nr tel: **789 097 025**

Plan Ogólny Gminy – dobrodziejstwo, czy zło konieczne?

Pojęcie Planu Ogólnego Gminy w ostatnim czasie spędza sen z powiek wielu naszym mieszkańcom. W przestrzeni publicznej krąży wiele informacji na jego temat, głównie negatywnych, przepełnionych obawami właścicieli gruntów o przyszłość ich nieruchomości i sposób ich przeznaczenia po zmianach, jakie następują w związku z wymogami obecnie obowiązującego prawa. Te obawy są w wielu przypadkach uzasadnione, ponieważ ustawodawca krajowy zamierza całkowicie przebudować sposób wykorzystania, przeznaczenia i zagospodarowania terenów w gminach. Dotyczy to zarówno gruntów rolnych, jak i działek mających w przyszłości potencjał budowlany. Zmiany te nastąpią na pewno, ponieważ wymusza to na wszystkich gminach w naszym kraju ustawa z dnia 24 września 2023 roku modernizująca system planowania i zagospodarowania przestrzennego. Ta ustawa wprowadzając instytucję „planu ogólnego gminy” wskazuje datę graniczną, po której przekroczeniu bez posiadania przez gminę tego ogólnego dokumentu planistycznego, nie będzie możliwe wydanie inwestorowi decyzji o warunkach zabudowy, a tym samym wstrzymana będzie jakakolwiek aktywność inwestycyjna na własnej, prywatnej działce taka jak budowa domu rodzinnego, budynku gospodarczego, inwentarskiego, garażu lub innego. Tą datą graniczną jest 31 sierpnia tego roku. Z dniem 1 września 2026 r. w tym zakresie nastąpi zapaść tak długo, jak długo gmina nie uchwali planu ogólnego na swoim terenie. Tak więc dzisiaj dyskusja w urzędach wielu gmin, w tym naszym urzędzie oraz w domach wielu mieszkańców nie toczy się o to, czy taki dokument przyjmować, ale co zrobić, aby przyjąć go w wersji najlepszej, możliwej do zaakceptowania przez mieszkańców, władze gminy i wojewodę. Jaka jest geneza tworzenia nowych

dokumentów planistycznych w gminach? Wprowadzeniem planów ogólnych ustawodawca rozpoczął wielką reformę planistyczną od czasów zmian powołujących do życia instytucję studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, wprowadzoną do porządku urbanistycznego na mocy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r., która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1995 roku., a więc ok. 30 lat temu. Do tej pory studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego było jednym z dokumentów kluczowych w kształtowaniu polityki przestrzennej w gminach takich jak nasza. To na podstawie m.in. tego dokumentu i zgodności jego zapisów z zamierzeniami inwestora wójt gminy wydawał decyzję o warunkach zabudowy, która była kluczowym dokumentem inicjującym i kształtującym w przyszłości zamierzenia inwestycyjne właściciela gruntu. To ta decyzja wyznaczała obszar i zakres zabudowy budynkiem mieszkalnym, gospodarczym, garażowym i innym na działce. W każdej sprawie organ podchodził indywidualnie do sprawy i zamierzeń wnioskodawcy. Nowe prawo tę praktykę diametralnie zmienia. To plan ogólny gminy już za chwilę pełnił będzie kluczową rolę w systemie wytwarzania dokumentów planistycznych. To na jego podstawie sporządzone będą miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, plany rewitalizacji, zintegrowane plany inwestycyjne, a także wydawane będą decyzje o warunkach zabudowy. Oznacza to, że plan ogólny wyznaczał będzie granice, w ramach których możliwy jest rozwój zabudowy, infrastruktury, usług i terenów zieleni w całej gminie i który z góry określi obszary zabudowy mieszkaniowej – jednorodzinnej, zagrodowej (gospodarskiej – rolniczej), określi tereny wykorzystywane rolniczo pod uprawy i zasiewy, zakreśli, gdzie będą tereny rekreacyjne, a gdzie może odbywać się produkcja i

gdzie mogą być lokalizowane działalności związane z usługami, gdzie jednym słowem może rozwijać się przedsiębiorczość. Jak w orwellowskiej powieści ktoś za nas pragnie wymyślić dla nas jedyny, piękny i właściwy świat, w którym dopiero teraz ma być nam dobrze. Na gruncie ustawy celem reformy planistycznej jest - zdaniem ustawodawcy - ustalenie tak obszarów planistycznych w gminach, aby zapobiegać w przyszłości chaotycznemu (w jego ocenie) rozlewaniu się zabudowy mieszkaniowej i tym samym marnowaniu potencjału rozwoju infrastruktury na terenach gmin, a co za tym idzie przyczynieniu się do oszczędności w inwestowaniu w rozbudowę infrastruktury takiej jak: drogi, wodociągi, sieć kanalizacyjna, elektryfikacja, gazyfikacja, sieci teleinformatyczne. W ten sposób ustawodawca zakłada, że określenie stref dla poszczególnych aktywności i działalności społecznej spowoduje większą kontrolę nad wydawaniem tzw. „wuzetek”, czyli wspomnianych wyżej decyzji o warunkach zabudowy. Po wprowadzeniu planu ogólnego w gminach już nie będzie można wydać „wuzetki” w sposób dowolny. Jej wydanie organ będzie musiał poprzedzić ustaleniem, w jakiej strefie planistycznej gminy znajduje się dana nieruchomość. Jeżeli zatem grunt, który właściciel będzie zamierzał przeznaczyć na budowę domu jednorodzinnego znajdował będzie się na terenie przeznaczonym pod działalność rolniczą, nie otrzyma takiej decyzji. Określanie tych poszczególnych obszarów zagospodarowania terenu w planie ogólnym gminy ma zatem dzisiaj najważniejsze i kluczowe znaczenie, aby w przyszłości móc jak najlepiej zabezpieczyć potrzeby mieszkańców i zadbać o przyszłość kolejnych pokoleń, a co za tym idzie również zabezpieczyć rozwój gminy.

Gdzie jesteśmy, co robimy?

Schodząc na nasze lokalne podwórko

pragniemy zapewnić wszystkich mieszkańców gminy, że robimy wszystko, co w naszej mocy, aby zabezpieczyć te potrzeby, o których mowa wyżej, w jak największym stopniu. Gmina prowadzi prace nad projektem planu ogólnego gminy od grudnia 2024 roku. Wyniki tych prac są dla nas nie do przyjęcia, stąd trwają one tak długo. Przedstawiane kolejne projekty przez biuro projektowe, określające poszczególne strefy związane z zagospodarowaniem terenów gminy nie zostały przez gminę zaakceptowane. Skoro nie zostały zaakceptowane, nie są poddawane publicznej dyskusji i ocenie, ponieważ nie są one na ten moment wiążące. Znajdujący się na stronach internetowych BIP urzędu gminy wstępny projekt zagospodarowania terenów w ramach planu ogólnego gminy nie jest projektem ostatecznym i obowiązującym. Obecnie czekamy na projekt ostateczny, który – jeżeli zostanie zaakceptowany przez gminę – zostanie poddany do publicznej wiadomości i konsultacjom społecznym. Będziemy Państwa o tym informować. Takiego projektu na chwilę obecną nie ma. Procedura wyznaczania poszczególnych stref jest jednak karkołomna i ograniczona wskaźnikami, współczynnikami i zakresami określonymi prawnie w aktach wyższego rzędu (ustawy i rozporządzenia) wydawanymi przez organy naczelne państwa. Nie tylko my, ale wszystkie gminy borykają się z tymi wskaźnikami, które są na chwilę obecną przez nas nie do zaakceptowania. Wskaźniki te określają tak poszczególne strefy planistyczne, że wykluczają wręcz rozbudowę i rozwój takich gmin jak nasza. Na to naszej zgody nie ma i nie będzie. Nasze działania prowadzimy dwutorowo. Z jednej strony staramy się wypracować jak najlepsze warunki gospodarowania na gruntach naszych mieszkańców, będąc w stałym kontakcie z biurem projektowym i szukając rozwiązań prawnych i proceduralnych, jak poszerzać dane strefy zagospodarowania, ale

również rozmawiamy z innymi samorządami i szukamy wspólnie rozwiązań, jak radzić sobie z tym bardzo trudnym zadaniem. Trzeba w tej chwili jasno sobie powiedzieć, że nie ma dobrych, satysfakcjonujących nas rozwiązań. Samorządy są na chwilę obecną bezsilne, aby ten stan zmienić. Mamy nadzieję jednak, że sytuacja zmieni się i ustawodawca wprowadzi pewne zmiany na poziomie ustawy, aby poprawić sytuację mieszkańców terenów wiejskich. Dlatego wstrzymujemy się cały czas z publikowaniem ostatecznej wersji projektu planu ogólnego gminy. Duże nadzieje wiążemy z projektem zmiany ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 20 lipca 2026 r., który obecnie znajduje się w fazie konsultacji społecznych, a który wprowadza bardzo ważny zapis mówiący o tym, że wyznaczenie stref wielofunkcyjnych z zabudową zagrodową będzie możliwe bez konieczności uwzględniania posiadanych już rezerw terenów budowlanych w gminie ujętych w planie ogólnym. Projekt ustawy umożliwił będzie wydawanie decyzji o warunkach zabudowy zagrodowej, czyli zabudowy powiązanej z prowadzonym gospodarstwem, również poza obszarami uzupełnienia zabudowy, o jaki w chwili obecnej toczy się spór, a więc na zasadach dotychczasowych, pod warunkiem bycia rolnikiem i posiadania na jakiegokolwiek podstawie prawnej areалу ok. 2,5 ha gruntów rolnych, jeżeli chodzi o naszą gminę. Niemniej jednak na chwilę obecną to tylko projekt ustawy. Nie wiemy, jak zachowają się posłowie, i jak będą głosować. My musimy oceniać naszą sytuację tu i teraz, a nie jest ona dobra. Jedynym racjonalnym rozwiązaniem na chwilę obecną jest złożenie wniosku o wydanie decyzji o warunkach zabudowy na działkę, której jestem właścicielem, a którą zamierzam wykorzystać pod budowę domu w niedalekiej przyszłości. Taki wniosek ma o tyle sens, że nawet kiedy działka znajdzie się w strefie zabudowy

mieszkaniowej w planie ogólnym to decyzja nie traci swojej ważności. Z kolei kiedy moja działka w planie ogólnym nie będzie przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową, decyzja o warunkach zabudowy zabezpieczy na 5 lat moje zamierzenia inwestycyjne na tej działce. Projekt planu ogólnego na pewno w warunkach obecnych uregulowań prawnych nie zaspokoi wszystkich potrzeb naszych mieszkańców, nad czym bardzo ubolewamy. Rzeczywistość jest jednak taka, że na poziomie samorządu lokalnego nie mamy na chwilę obecną narzędzi realnie wpływających na kształtowanie polityki przestrzennej według naszych oczekiwań i oczekiwań mieszkańców. Jedno jest pewne na chwilę obecną, nieuchwalenie planu ogólnego gminy do dnia 31 sierpnia spowoduje wstrzymanie wydawania decyzji o warunkach zabudowy, złożone po tej dacie do urzędu gminy przez mieszkańców. Traci bowiem z tym dniem ważność studium uwarunkowań i zagospodarowania terenu, które do tej pory było dokumentem podstawowym określającym zasady zagospodarowania terenów w takich gminach jak nasza. My już wiemy, a wynika to z kalendarza procedowanych zmian, że takiego planu do dnia 31 sierpnia w naszej gminie nie uchwalimy. Wiemy również, że plan będzie można zmieniać, z czego gmina na pewno skorzysta, aby umożliwić w przyszłości inwestowanie naszym mieszkańcom. Na ten moment bardzo prosimy każdego mieszkańca, który planuje w najbliższym czasie budowę domu lub zagospodarowanie swojej działki poprzez budowę innych budynków, o złożenie w gminie jeszcze na starych warunkach wniosku o wydanie decyzji o warunkach zabudowy. Ten czas upływa 31 sierpnia br. W tych sprawach należy kontaktować się telefonicznie z urzędem gminy: tel.: 17-2428265 wew. 151 lub 152, bądź osobiście w pokoju nr 5 (parter).

Dni Grodziska 2026 - czas muzyki, atrakcji i wspólnej zabawy

Stadion LKS „Grodziszczanka” w Grodzisku Górnym w niedzielę, 28 czerwca, stał się centrum wydarzeń kulturalnych i rozrywkowych gminy. Tegoroczne Dni Grodziska 2026 zgromadziły licznych mieszkańców oraz gości z okolic, którzy wspólnie świętowali popołudnie pełne muzyki, atrakcji i rodzinnej atmosfery.

Impreza rozpoczęła się o godzinie 17:00 animacjami dla najmłodszych. Na dzieci czekały dmuchańce, mini wesołe miasteczko oraz strefy kreatywnych zabaw, dzięki czemu rodzinny charakter wydarzenia był widoczny od pierwszych chwil. Najmłodsi chętnie korzystali z przygotowanych atrakcji, a rodzice mogli spędzić czas w przyjaznej atmosferze, obserwując radość swoich pociech.

Na uczestników czekała również bogata strefa gastronomiczna, w której można było skosztować grillowanych specjałów, słodkich przekąsek oraz orzeźwiających napojów. Nie zabrakło także stoisk handlowych i punktów z lokalnymi wyrobami, które cieszyły się dużym zainteresowaniem odwiedzających.

W części artystycznej zaprezentował się zespół Żmije z Rzeszowa oraz Verdis, rozgrzewając publiczność przed głównym koncertem wieczoru. Oba występy spotkały się z ciepłym przyjęciem i stworzyły doskonały klimat do dalszej zabawy. Największe emocje wzbudził występ Rafała Brzozowskiego z zespołem. Artysta wykonał swoje największe przeboje, a publiczność chętnie śpiewała razem z nim. Koncert zgromadził tłumy przed sceną i był kulminacyjnym punktem tegorocznych obchodów. Nie zabrakło wspólnych zdjęć, owacji na stojąco oraz białych kwiatów, które podkreśliły wyjątkową atmosferę wieczoru.

Po muzycznych emocjach niebo nad stadionem rozświetlił efektowny pokaz sztucznych ogni przygotowany

przez Grupę PSO z Częstochowy. Widowisko zachwyciło zgromadzonych i było symbolicznym zwieńczeniem oficjalnej części wydarzenia. Następnie rozpoczęła się zabawa taneczna z zespołem Metro, podczas której parkiet pod sceną przez wiele godzin pozostawał wypełniony uczestnikami bawiącymi się przy największych przebojach. Dni Grodziska po raz kolejny potwierdziły, że są jednym z najważniejszych wydarzeń plenerowych w gminie. Wspólne świętowanie, liczne atrakcje oraz znakomita frekwencja pokaza-

ły, jak dużym zainteresowaniem cieszy się lokalna inicjatywa integrująca mieszkańców. Nad sprawnym przebiegiem imprezy czuwały służby porządkowe, a całość wydarzenia przebiegła w bezpiecznej i przyjaznej atmosferze.

Dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do organizacji tego wydarzenia i sprawili, że mogło się ono odbyć. Wasze zaangażowanie, wsparcie i poświęcony czas były nieocenione. Serdecznie dziękujemy! Na kolejnych stronach fotorelacja z wydarzenia.

Zdj. Ośrodek Kultury

Zdj. Ośrodek Kultury

XVII Regionalny Kongres Misyjny za nami

W dniach 12–14 czerwca w parafiach Chałupki Dębniańskie i Grodzisko Dolne odbył się XVII Regionalny Kongres Misyjny, który – podobnie jak w całym Kościele katolickim w Polsce – przebiegał pod hasłem „Uczniowie Misjonarze”.

Na zaproszenie Księdza Proboszcza do wspólnego świętowania przybyli misjonarze: o. Krzysztof Kołodyński SVD, misjonarz z Madagaskaru, o. Stefan Kukuła SVD, który posługiwał m.in. w Urugwaju, Argentynie, Rosji i Hiszpanii, o. Zdzisław Grad SVD, wieloletni misjonarz z Madagaskaru oraz współzałożyciel Stowarzyszenia Missio Misericordiae, a także s. Agnieszka Podles SSpS, obecnie posługująca w Polsce, wcześniej pracująca na Ukrainie i w Paragwaju. W kongresie uczestniczyli również świeccy wolontariusze – pani Małgorzata z Chęcin, pan Tomek Wróbel wraz z zespołem muzycznym i wielu innych.

Piątek – świadectwa misyjne

Kongres rozpoczął się wieczorną Mszą Świętą, podczas której homilię wygłosił o. Zdzisław Grad SVD. Po Eucharystii uczestnicy oraz wolontariusze podzielili się świadectwami, opowiadając, jak 20 lat Misyjnej Adopcji Serc wpłynęło na ich życie oraz w jaki sposób zaangażowanie w dzieło misyjne stało się dla nich drogą wiary i służby drugiemu człowiekowi.

Sobota – spotkanie z misjonarzami

Drugiego dnia kongresu w parafii Grodzisko Dolne gościliśmy również o. Mariusz Michalika, założyciela Misyjnego Towarzystwa Św. Andrzeja Apostoła, który przybył wraz z nowo wyświęconym kapłanem.

Podczas uroczystej Eucharystii koncelebrowanej przez o. Krzysztofa Kołodyńskiego SVD, o. Stefana Kukulę SVD, o. Zdzisława Grada SVD, o. Mariusza Michalika, ks. prałata Jana Kucę oraz ks. Jana Szczepaniaka, kaznodzieje opowiedzieli o realiach pra-

cy misyjnej, a także o drodze, która doprowadziła ich do kapłaństwa i życia zakonnego.

Po Mszy Świętej uczestnicy udali się do Ośrodka Kultury im. Zofii Trynieckiej w Grodzisku Dolnym, gdzie przy poczęstunku wysłuchali występów dzieci oraz zespołu muzycznego z Brzozy Stadnickiej. Był to również czas wspomnień z pracy misyjnej. O. Krzysztof Kołodyński SVD, który zaprezentował historię powstania książki poświęconej działalności misyjnej i życiu na misjach pt. „Voandalana z Madagaskaru”.

Niedziela – dziękczynienie za 20 lat Misyjnej Adopcji Serc

Ostatni dzień kongresu rozpoczęła uroczysta Msza Święta dziękczynna w kościele parafialnym w Chałupkach Dębniańskich. W tym dniu obchodziliśmy również okrągły jubileusz 20-lecia działalności Misyjnej Adopcji Serc.

Oprawę liturgiczną przygotowali pani organistka oraz diakonia muzyczna z Giełdarowej. Po zakończeniu liturgii miało miejsce niezwykle wydarzenie, a mianowicie poświęcenie głównego obrazu do kościoła misyjnego na Madagaskarze. Obraz nosi nazwę „Matka Słowa” i jest inspirowany tradycją i kulturą mieszkańców tamtych terenów. Autorem obrazu jest Pani Anna Chmura, artystka - plastyk z Grodziska Dolnego. Poniżej przedstawiamy ten obraz.

Po Eucharystii uczestnicy spotkali się na wspólnej agapie. Strażacy z OSP Grodzisko Górne przygotowali tradycyjną grochówkę, a panie z Kół Gospodyń Wiejskich w Chałupkach Dębniańskich i Grodzisku Nowym zadbały o domowe ciasta, kawę i herbatę.

Na najmłodszych czekały dmuchańce, lody, lemoniada oraz fotobudka. Nie zabrakło również stoisk z literaturą katolicką, dewocjonaliami oraz pamiątkami z krajów misyjnych. Misjonarze prowadzili prezentację rękodzieła i pamiątek misyjnych. Członkinie Stowarzyszenia Missio Misericordiae przygotowały różańce, które zo-

staną przekazane mieszkańcom ubogich krajów misyjnych.

XVII Regionalny Kongres Misyjny zgromadził licznych mieszkańców parafii oraz gości z wielu miejscowości. Był czasem wspólnej modlitwy, świadectwa, wdzięczności i umocnienia w duchu misyjnym. Uczestnicy wrócili do swoich domów z przekonaniem, że każdy chrześcijanin jest powołany do bycia uczniem i misjonarzem – poprzez modlitwę, świadectwo życia oraz konkretną pomoc potrzebującym.

Stowarzyszenie Missio Misericordiae składa serdeczne podziękowania wszystkim, którzy włączyli się w organizację XVII Regionalnego Kongresu Misyjnego. Wyrazy wdzięczności kierujemy do proboszczów obu parafii: ks. prałata Jana Kucy - proboszcza parafii pw. św. Barbary w Grodzisku Dolnym oraz ks. Adama Ryby - proboszcza parafii pw. św. Andrzeja Apostoła w Chałupkach Dębniańskich, druhów z OSP Chałupki Dębniańskie, OSP Grodzisko Nowe, OSP Grodzisko Górne, pań z KGW Chałupki Dębniańskie i KGW Grodzisko Nowe, Wójta Gminy Grodzisko Dolne wraz z pracownikami Urzędu Gminy, Dyrekcji Ośrodka Kultury w Grodzisku Dolnym oraz wszystkim wolontariuszom i osobom dobrej woli, dzięki którym wydarzenie mogło odbyć się w tak serdecznej i rodzinnej atmosferze. Zapraszamy również do odwiedzania strony internetowej Stowarzyszenia. Tam znajdą Państwo wiele bieżących i ciekawych informacji o posłudze misyjnej i działalności stowarzyszenia. <https://misje-grodzisko.com>

Missio Misericordiae

Krótki rys historyczny stowarzyszenia:

Stowarzyszenie powstało 22 stycznia 2004 roku. Od początku swojej działalności realizuje ewangeliczne wezwanie Chrystusa: „Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25,40). Misją stowarzyszenia jest duchowe i

materialne wspieranie dzieła misyjnego Kościoła. Organizacja otacza modlitwą misjonarzy, wspomaga finansowo realizowane przez nich projekty, niesie pomoc osobom chorym i potrzebującym oraz wspiera działalność wydawniczą i edukacyjną promującą misję.

W 2006 roku stowarzyszenie rozpoczęło realizację programu Misyjna Adopcja Serca, którego celem jest zapewnienie dzieciom z krajów misyjnych możliwości nauki, wyżywienia i podstawowej opieki. Początkowo pomocą objęto dzieci z Madagaskaru, a następnie, dzięki współpracy z misjonarką s. Kingą Czerwonką SSpS (zmarłą 16 lipca 2011 roku), program rozszerzono na Papuę-Nową Gwineę i Republikę Południowej Afryki za pośrednictwem s. Barbary Skóry.

Na organizowanych przez Stowarzyszenie Kongresach Misyjnych gościli misjonarze pracujący m.in. na Madagaskarze, w Papui-Nowej Gwinei, Argentynie, Republice Południowej Afryki, Ugandzie, Demokratycznej Republi-

ce Konga, Boliwii, Togo, Kenii, Sudanie Południowym, Czechach, Słowacji, Rosji, Chinach, Ukrainie, Włoszech, Republice Zielonego Przylądka, Kamerunie, Rwandzie i Kazachstanie.

W ciągu 20 lat funkcjonowania programu Misyjna Adopcja Serca wsparciem objęto około 2000 dzieci z krajów misyjnych. W tym czasie stowarzyszenie zrealizowało wiele innych projektów i inicjatyw, wśród których znalazły się m.in.: akcja „Plac zabaw za grosze”, zakup samochodu dla misji w Karamie w Rwandzie, akcja „Kubek ryżu” – finansowanie posiłków dla dzieci, przygotowywanie wyprawek szkolnych, budowa kościoła i kaplicy na Madagaskarze czy budowy studni.

Dzięki zaangażowaniu darczyńców, wolontariuszy i przyjaciół misji możliwe jest nie tylko udzielanie konkretnej pomocy materialnej, ale również budowanie mostów solidarności i nadziei między ludźmi różnych kultur i narodów.

140 lat OSP Grodzisko Dolne Miasto – jubileusz pełen tradycji i wdzięczności

OSP dawniej

OSP współcześnie

W dniu 27 czerwca jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej w Grodzisku Dolnym Miasto obchodziła wyjątkowy jubileusz 140-lecia swojej działalności. To piękna okazja do przypomnienia bogatej historii tej jednostki, która od pokoleń służy lokalnej społeczności, niosąc pomoc potrzebującym oraz dbając o bezpieczeństwo mieszkańców. Z tej okazji przedstawiamy krótki rys historyczny OSP Grodzisko Dolne „Miasto”, ukazujący najważniejsze wydarzenia i etapy jej rozwoju na przestrzeni minionych 140 lat.

W 1886 roku w Grodzisku „Miasteczku” wybuchł groźny pożar, który strawił kilka zabudowań. Biorący udział w gaszeniu pożaru Stanisław Buczyński – nauczyciel, miał możliwość oceny niedowładu organizacyjnego. To wydarzenie spowodowało, że S. Buczyński wspólnie z kierownikiem szkoły, Maciejem Tarnowskim przystąpili do założenia Towarzystwa Ochotniczej Straży Pożarnej w Grodzisku „Miasteczku”. Niezwłocznie wybrano zarząd i przystąpiono do przeprowadzenia szkoleń i zakupu sprzętu.

Towarzystwo OSP w „Miasteczku” zostało zarejestrowane we Lwowie. Pod koniec 1898 roku prezesem wybrano Bolesława Trynieckiego, a po jego śmierci na prezesa OSP wybrano jego syna Tadeusza Trynieckiego. Komentantem został Jan Gajewski.

W 1941 roku Wójt Gminy Grodzisko Dolne Stanisław Baj rozebrał na opał

kancelarię Gminy w rynku, jatki żydowskie i remizę strażacką. Sikawkę przekazano do OSP w Grodzisku Dolnym na przechowanie. Straż w Miasteczku nie rozwiązała się jednak.

Na zebraniu 10 września 1946 roku odbyły się wybory nowych władz OSP. Na mieniu wiejskim ścięto topolę, a na placu żydowskim zbito remizę z desek i przystawiono ją do stajni Powszechnej Spółdzielni Rolniczo – Handlowej w Grodzisku Dolnym. Za pieniądze uzyskane z zabaw sprowadzono materiały budowlane na budowę Domu Strażaka. W styczniu 1963 roku wybrano prezesa OSP i rozpoczęto budowę, przy aktywnym udziale strażaków. Została ona jednak wstrzymana przez Architekta Powiatowego. Zakupiono typową dokumentację na Dom Strażaka. Budynek został oddany do użytku w 1967 roku, a 5 lat później jednostka otrzymała pierwszy samochód. Był to Lublin przekazany z Komendy Powiatowej Policji w Leżajsku. W grudniu 1977r. jednostka otrzymała drugi samochód- Star 660 z napędem na wszystkie koła i zamontowaną wyciągarką linową z przodu.

W latach 70-tych powołana została drużyna żeńska, która brała udział w zawodach sportowo-pożarniczych, na szczeblu gminy, powiatu i województwa.

W roku 1995 zostaje dobudowana do istniejącego budynku remizy część sanitarna.

W 1996 roku jednostka obchodzi

110-lecie, otrzymuje sztandar odznaczony Złotym Znakiem Związku.

OSP Grodzisko Dolne „Miasto” w 2001 roku zostało włączone do KSRG. Z funduszy pozyskanych jednostka zakupiła potrzebny sprzęt i ubranie bojowe.

Najważniejszym wydarzeniem ostatnich lat był zakup nowego średniego samochodu ratowniczo-gaśniczego marki MAN z napędem 4x4. Jednostka powitała pojazd 4 grudnia 2024 roku.

Obecnie OSP Grodzisko Dolne Miasto dysponuje ciężkim samochodem ratowniczo-gaśniczym marki JELCZ oraz oraz średnim ratowniczo-gaśniczym marki MAN. Funkcję prezesa pełni Daniel Pytel, a naczelnikiem jest Damian Sołek.

Prezesi jednostki na przestrzeni lat:

- Maciej Tarkowski: 1886 -1898
- Bolesław Tryniecki: (1898 - bd)
- Tadeusz Tryniecki (bd)
- Feliks Majkut: 1946 -1962
- Jan Kuras: 1963 - 1973
- Tadeusz Sołek: 1974 -1989
- Eugeniusz Sołek: 1989 -2000
- Zbigniew Nowak: 2001 - 2011
- Tadeusz Mazurek: 2011 - 2016
- Sławomir Żak: 2016 -2026
- Daniel Pytel: 2026 - obecnie

Naczelnicy jednostki w latach:

- Stanisław Buczyński: 1886 - 1898
- Jan Gajewski: 1898 - bd
- Józef Danak: 1946 - bd
- Andrzej Rydzik-Pałys: 2001 - 2016
- Damian Sołek: 2016 - obecnie

Czerwcowe obchody jubileuszu zgromadziły strażaków, przedstawicieli władz samorządowych, delegacje jednostek OSP oraz mieszkańców. W uroczystościach uczestniczyli licznie zaproszeni goście na czele z Panem Karolem Ożogiem – Wicemarszałkiem Województwa Podkarpackiego. Wśród nich byli również: Pan Marek Ordyczyński – Radny Sejmiku Województwa Podkarpackiego, Pan Jacek Chmura – Wójt Gminy Grodzisko Dolne wraz z Zastępcą Panem Mariuszem Jasicem, Pan Adam Chmura – Sekretarz Gminy, Pani Barbara Jużniewicz – Skarbnik Gminy, Pan Józef Gdański – Dyrektor Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie, Pan Bogdan Cioch – Wiceprezes Zarządu Oddziału Wojewódzkiego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP Województwa Podkarpackiego, ks. Jakub Sieniawski – Kapelan Powiatowy Państwowej Straży Pożarnej w Przeworsku, ks. prałat Jan Kuca – proboszcz parafii pw. św. Barbary w Grodzisku Dolnym, ks. Bogusław Folusiewicz – proboszcz parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Borownicy, ppłk Wojciech Skrzypek – dowódca 32. Batalionu Lekkiej Piechoty w Nisku, st. bryg. Robert Krajewski – Komendant Powiatowy Pań-

stwowej Straży Pożarnej w Leżajsku wraz z zastępcą mł. bryg. Piotrem Flejszarem, mł. insp. Mariusz Stasiak – Komendant Powiatowy Policji w Leżajsku, Pan Bartosz Szprenglewski – Wójt Gminy Chełmża wraz z delegacją, w skład której weszli Pan Andrzej Zieliński – Zastępca Wójta Gminy Chełmża, dh Henryk Śmiałek – nasz rodak i Prezes Honorowy Ochotniczej Straży Pożarnej w Skapem, a także dh Michał Koszela, dh Kazimierz Gębski, dh Franciszek Piróg, dh Ewelina Salomon, dh Zbigniew Salomon, dh Michał Koszela, dh Alicja Stasiak, Pan Edward Kaniecki, Pani Maria Piątkowska, Pani Barbara Majewicz oraz Pan Kazimierz Pająk. Obchody rozpoczęły się zbiórką pododdziałów i gości przy Ośrodku Kultury im. Zofii Trynieckiej w Grodzisku Dolnym. Następnie uczestnicy, przy akompaniamencie orkiestry, przemaszewali do kościoła parafialnego pw. św. Barbary, gdzie o godz.

14.00 odprawiona została uroczysta Msza Święta w intencji strażaków oraz ich rodzin.

Po zakończeniu nabożeństwa uczestnicy przemaszewali z powrotem pod Ośrodek Kultury, gdzie w Parku w Miasteczku odbył się uroczysty apel. Był to czas podsumowań, wspomnień oraz podziękowań dla wszystkich, którzy przez pokolenia tworzyli historię OSP Grodzisko Dolne Miasto i dbali o bezpieczeństwo lokalnej społeczności.

W trakcie uroczystości wręczono odznaczenia i wyróżnienia. OSP Grodzisko Dolne Miasto zostało uhonorowane Odznaką Honorową „Strażacka Gwiazda Podkarpacia” w uznaniu szczególnych zasług na rzecz ochrony przeciwpożarowej i dobra społeczeństwa.

Srebrny Medal „Za Zasługi dla Pożarnictwa” otrzymał dh Sławomir Żak, Brązowy Medal „Za Zasługi dla Pożarnictwa” – dh Paweł Czerwonka,

natomiast Odznakę „Wzorowy Strażak” otrzymał dh Dominik Mazurek. Medale za Wysługę Lat otrzymali:

- dh Jan Majkut – 40 lat,
- dh Andrzej Kulpa – 40 lat,
- dh Robert Krajewski – 25 lat,
- dh Damian Sołek – 20 lat,
- dh Marek Chmiel – 10 lat.

Odnaczeniem Kapituły „Ordo Falconis” uhonorowani zostali dh Feliks Burda, dh Jan Szkodziński, dh Tadeusz Mazurek oraz Wójt Gminy Jacek Chmura. Ze względu na panujący tego dnia upał druhowie Feliks Burda i Jan Szkodziński nie mogli uczestniczyć w uroczystym apelu. W związku z tym delegacja udała się do ich domów, gdzie odznaczenia zostały im wręczone osobiście.

Jubileusz był okazją do przypomnienia bogatej tradycji jednostki, która od 140 lat nieprzerwanie służy mieszkańcom, niosąc pomoc podczas pożarów, klęsk żywiołowych i innych zagrożeń. Uroczystość podkreśliła znaczenie ochotniczego pożarnictwa oraz rolę strażaków ochotników w życiu lokalnej społeczności. Była także wyrazem uznania dla ich poświęcenia, odwagi i społecznego zaangażowania.

Redakcja

Odnaczenie dh. Jana Szkodzińskiego i dh. Feliksa Burdy

Tam, gdzie potrzeba nadziei - historia s. Dawidy Stopyra

Kontynuujemy cykl ciekawych rozmów o życiu, powołaniu i posłudze naszych rodaków: księży, zakonników i sióstr zakonnych rozsiansych po całym świecie. Do kolejnej rozmowy zaprosiliśmy siostrę Dawidę Stopyrę. Pochodzi ona z Wólki Grodziskiej, a na co dzień posługuje w Zgromadzeniu Sióstr Kanoniczek Ducha Świętego, obecnie przebywa na Ukrainie. W naszej rozmowie opowiedziała o swojej drodze do życia zakonnego, odkrywaniu powołania oraz o tym, czym jest codzienna służba Bogu i ludziom. Będzie to także okazja do refleksji nad sensem poświęcenia, miłości bliźniego i radości płynącej z życia przeżywanego dla innych.

Kiedy po raz pierwszy pomyślała siostra o życiu zakonnym?

Tak na poważnie o wstąpieniu do zakonu zaczęłam myśleć w szkole średniej. Jednak po raz pierwszy z siostrą zakonną spotkałam się mając 5 lat kiedy to w kościele parafialnym w Wólce Grodziskiej odbywały się katechezy dla 5 - latków. Na jedną z nich przyjechała s. Karolina (ze zgromadzenia w którym jestem) i opowiadała o swojej pracy na misjach w Afryce, na koniec rozdała obrazki z koronką do Ducha Świętego i informacją o zgromadzeniu. Bardzo mi się to spodobało i pomyślałam, że chcę żyć tak aby pomagać ludziom biednym.

Czy był jakiś moment lub wydarzenie, które szczególnie wpłynęło na odkrycie powołania?

Takiego szczególnego momentu nie było, po prostu dużo zastanawiałam się nad tym co mam w życiu robić i modliłam się do Ducha Świętego o dobre rozeznanie powołania. Kiedyś w gazecie wyczytałam, że siostry w Przemyślu organizują rekolekcje dla dziewczyn więc wraz z koleżankami pojechałam tam. Bardzo spodobał mi się sposób w jaki siostry żyją, dzieliły się odkrywaniem swojego powołania i pomyślałam, że też bym tak chciała.

Dlaczego Zgromadzenie Sióstr Kanoniczek Ducha Świętego de Saxia?

Pewnego dnia gdy wracałam ze szkoły w autobusie zobaczyłam siostrę zakonną, powiedziałam szczęść Boże i usiadłam gdzieś dalej na wolnym miejscu. Po chwili owa siostra podeszła do mnie i zapytała czy czasem nie myślałam o życiu zakonnym chwilę rozmawiałyśmy i zaprosiła mnie na rekolekcje do Leżajska. Od tego momentu często odwiedzałam siostry jednak nie myślałam, że do tego zgromadzenia wstąpię, ponieważ miałam kontakt z innym gdzie planowałam wstąpić razem z koleżanką. Podczas nauki do matury wpadł mi w ręce obrazek, który dostałam mając 5 lat – przeczytałam

informację o zgromadzeniu i w tym momencie ogarnął mnie taki pokój i pewność, że to mają być Siostry Kanoniczki Ducha Świętego.

Proszę opowiedzieć o swojej drodze powołania – od momentu jego odkrycia do wstąpienia do zakonu.

Na kształtowanie mojego powołania na pewno miała wpływ wiara i modlitwa moich rodziców, oraz środowisko w jakim się wychowywałam. Wiele lat należałam do ZHR gdzie byłam zuchmistrzynią, więc działałam z dziećmi, czasami odwiedzałyśmy starsze osoby w naszej wiosce stąd też wzięła się moja „miłość” do chorych. Jeździłam też na spotkania „Odnowy w Duchu Świętym”, gdzie modlitwa kształtowała moje serce. Po zdaniu matury w 2002r. we wrześniu wstąpiłam do Sióstr Kanoniczek Ducha Świętego.

Na czym polega charyzmat Waszego Zgromadzenia?

Założycielem naszego zgromadzenia jest bł. o. Gwidon z Montpellier, który w każdym potrzebującym człowieku widział umęczone Oblicze Chrystusa i taki wzór życia nam zostawił – posługa chorym i potrzebującym. Zakładał szpitale Ducha Świętego gdzie pomoc otrzymywali najubożsi, samotne matki i porzucone dzieci - to on założył pierwsze okno życia. Obecnie realizujemy charyzmat miłości miłosiernej w

posłudze chorym w szpitalach, domach opieki i domach prywatnych, a także przez wychowywanie dzieci i młodzieży przez katechizację. Prowadzimy przedszkola, domy dziecka i domy samotnej matki.

Pełnicie posługę miłości miłosiernej w Polsce, we Włoszech, na Ukrainie oraz na misjach w Burundi (Afryka). Czy siostra również była lub jest posyłana do posługi za granicą?

Dodam, że posługujemy jeszcze we Francji, a od roku w Montpellier w rodzinnym mieście bł. Ojca Gwidona.

Posługiwałam w Polsce w domu opieki i w kuchni, dopiero 21 listopada 2021r. wyjechałam na Ukrainę.

Proszę opowiedzieć, jak wygląda taka misja lub posługa za granicą. Jakie są jej zadania, wyzwania i doświadczenia?

Obecnie wraz z drugą siostrą (jest nas tylko 2) posługuję w Domu Obrony Życia (samotnej matki) w Pisarówce na Ukrainie, gdzie przebywają matki z małymi dziećmi, oraz oczekujące narodzenia dziecka, które są w trudnej sytuacji życiowej. Niektórych kobiet mężowie walczą na froncie, innych zaginęli bez wieści lub zmarli. Udzielamy pomocy ludziom chorym ubogim i potrzebującym oraz matkom samotnie wychowującym dzieci. Pomagamy również żołnierzom i ich rodzinom, wysyłamy paczki na front. Czas wojny sprawia, że często przychodzą do nas ludzie i proszą o modlitwę za synów, mężów, braci i bliskich, którzy walczą na froncie. Często chcą porozmawiać i znaleźć wsparcie więc jesteśmy z nimi w ciężkich chwilach. Uczestniczymy w pogrzebach żołnierzy z naszej wioski, są to młodzi ludzie, którzy często nam pomagali w różnych pracach. Do naszego domu przyjeżdżają wolontariusze wiozący pomoc humanitarną na tereny objęte wojną, chcą chwilę odpocząć, pośpić czy przenocować.

W szpitalu wojewódzkim w Chmielnickim w środy i piątki trwa modlitwa różańcowa w obronie poczętego życia. W tym czasie w naszej kaplicy jest adoracja Najświętszego Sakramentu w tej intencji. Swoją posługą obejmujemy chorych, samotnych, uchodźców wojennych, dzieci, które przychodzą do nas na modlitwę i spotkania. Nasz dom jest otwarty dla wszystkich, którzy potrzebują pomocy w formie rozmów, odzieży i żywności.

Najgłębszym pragnieniem ludzi jest dar pokoju i zakończenia wojny. Jest wiele zranionych i rozbitych rodzin, matek samotnie wychowujących dzieci i ludzi cierpiących. Wokół nas żyje wiele osób starszych, samotnych niemających wsparcia od rodziny, bo albo wyjechali za granicę uciekając przed wojną, albo walczą. Często odwiedzamy te osoby, zawozimy żywność, obiady, odzież, pomagamy w codziennych czynnościach takich jak robienie zakupów, przynoszenie wody ze studni, mycie się, robienie opatrunków i innych czynności medycznych.

Ludzie powtarzają nam, że nasza obecność sprawia, że czują się tu bezpiecznie, a światło jakie widzą z naszego domu dodaje nadziei pomimo, że często słyszą alarmy przeciwlotnicze. (w momencie gdy piszę te słowa wyje syrena, która oznajmia, że lecą drony i rakiety). Dzięki Bogu u

nas jest bezpiecznie i można prowadzić normalne życie.

A jak wygląda codzienny dzień siostry w zgromadzeniu? (w Polsce)

Rano są wspólne modlitwy i Eucharystia, po śniadaniu siostry idą do swoich obowiązków. Po obiedzie również zbieramy się na modlitwie, po której kontynuujemy różne prace. Wieczorem zbieramy się na „nieszporach” później jest kolacja i wspólna rekreacja, a po niej modlitwy wieczorne.

Z jakimi ludźmi najczęściej spotyka się siostra podczas swojej posługi?

Najczęściej spotykam się z ludźmi starszymi i ubogimi chociaż nie brak też innych. Posługuję w niewielkiej wiosce, toteż bardzo dużo rozmawiam z mieszkańcami.

Czego nauczyła siostrę posługa na misjach?

Zaufania Bogu – bardzo często zdarzają się takie sytuacje, że ludzie przychodzą i proszą o pomoc, a nam się wszystko kończy, mimo to dajemy, a za parę dni niespodziewanie ktoś przywozi „humanitarkę” i towaru jest o wiele więcej niż wydałyśmy. Otwartości na drugiego człowieka i wszelkie niespodzianki jakie przynosi dany dzień. Również radzenia sobie w trudnych sytuacjach często bez prądu, wody itp.

Co pomaga siostrze umacniać swoją wiarę na co dzień?

Codzienna Eucharystia, osobista modlitwa i taka świadomość, że

moje życie jest w ręku Boga. Czasem też przeczytam dobrą książkę czy posłucham konferencji.

Czy ma siostra czas na swoje zainteresowania?

Będąc na Ukrainie robię to, co zawsze chciałam, a więc praca z dziećmi tymi najmniejszymi i ze starszymi. Mamy spory ogród, a więc sadzę różne warzywa, co sprawia mi ogromną przyjemność, a dzięki temu też mamy co jeść. Jazda rowerem, czego też mi nie brakuje bo dojeżdżam do chorych, chociaż często teraz rower zamieniam na skuter, ale to też fajna sprawa. Niestety mam mało czasu na czytanie książek, bo wieczorami brakuje prądu.

Czego ludzie najczęściej nie wiedzą o życiu zakonnym?

Ludzie często pytają co się stało, że wstąpiłam do zakonu. Wydaje mi się, że nie do końca zdają sobie sprawę, że jest to świadomy i dobrowolny wy-

bór takiego życia – całkowicie poświęconego Bogu.

Za co jest siostra najbardziej wdzięczna w swoim powołaniu?

Za to, że mogę służyć Bogu i ludziom, dziękuję, że zostałam posłana do posługi na Ukrainę, co było moim pragnieniem.

Jaką myśl lub radę chciałaby siostra pozostawić na zakończenie naszej rozmowy?

W życiu warto zaufać Bogu, powtarzać „Jezu Ty się tym zajmij” i dać się prowadzić Duchowi Świętemu.

Na koniec bardzo proszę o modlitwę za nas, o pokój na Ukrainie i za ludzi, którym posługujemy.

Serdecznie dziękujemy Siostrze za podzielenie się z nami swoją historią, świadectwem wiary i doświadczeniem życia zakonnego. Dziękujemy za szczere słowa o powołaniu, codziennej posłudze oraz o tym, jak wy-

gląda życie poświęcone Bogu i drugiemu człowiekowi. Życzymy wielu łask Bożych, zdrowia, pokoju serca oraz nieustającej radości i siły do dalszej posługi. Niech Pan Bóg nieustannie błogosławi Siostrze na drodze powołania, a Matka Boża otacza swoją opieką. Szczęść Boże!

Redakcja

Wspomnienie śp. ks. Stanisława Nowaka

W poniedziałek, 13 lipca 2026 roku, w Posadas w Argentynie zmarł nagle śp. ks. Stanisław Nowak CSMA, misjonarz ze Zgromadzenia Świętego Michała Archaniola, pochodzący z Wólki Grodziskiej. Miał 67 lat. Przez ponad 40 lat kapłaństwa niemal całe swoje życie poświęcił pracy misyjnej w Ameryce Południowej.

Ks. Stanisław urodził się 26 grudnia 1958 roku w Grodzisku Dolnym jako syn Władysława i Marii z domu Joniec. Po ukończeniu szkoły podstawowej rozpoczął naukę w Niższym Seminarium Duchownym Księży Michalitów w Miejscu Piastowym. Świecenia kapłańskie przyjął 26 maja 1985 roku z rąk arcybiskupa Ignacego Tokarczuka. Po krótkiej pracy duszpasterskiej w parafii św. Andrzeja Boboli w Markach w 1986 roku wyjechał na misję do Paragwaju. Początkowo posługiwał w Ñemby i San Lorenzo, a już w 1989 roku został proboszczem parafii San Lorenzo. Za zaangażowanie duszpasterskie i działalność społeczną został w 1994 roku odznaczony przez lokalne władze medalem „Honor al Mérito”. W 2005 roku rozpoczął posługę misyjną w Argentynie. W Posadas był proboszczem parafii św. Alberta

Wielkiego oraz dyrektorem dwóch placówek edukacyjnych, do których uczęszczało łącznie około 2600 dzieci i młodzieży. Przez lata pełnił również wiele odpowiedzialnych funkcji w Zgromadzeniu Księży Michalitów, m.in. przełożonego domu zakonnego, delegata Przełożonego Generalnego, wikariusza wiceprovincji, a od 2023 roku – przełożonego prowincji. Nagła śmierć ks. Stanisława jest wielką stratą dla Zgromadzenia Księży Michalitów oraz wspólnot, którym służył przez dziesięciolecia. Mieszkańcy Wólki Grodziskiej i całej gminy Grodzisko Dolne mogą być dumni, że z ich rodzinnych stron pochodził kapłan i misjonarz, który swoją posługą pozostawił trwały ślad w życiu tysięcy wiernych oraz młodych ludzi w Paragwaju i Argentynie. Niech pozostanie w pamięci jako człowiek głębokiej wiary, oddany Bogu i drugiemu człowiekowi.

Gminny Żłobek w Grodzisku Dolnym rozpoczął swoją działalność

W dniu 3 sierpnia Gminny Żłobek oficjalnie rozpoczął swoją działalność. Pierwszy dzień miał charakter adaptacyjny i był ważnym momentem zarówno dla najmłodszych podopiecznych, jak i ich rodziców. Dzieci miały okazję poznać nowe otoczenie, sale zabaw oraz opiekunów, a obecność rodziców sprzyjała spokojnemu oswojeniu się z nowym miejscem. Otwarcie placówki poprzedził Dzień Otwarty, który odbył się 24 lipca. Była to doskonała okazja, aby poznać nasz żłobek, jego ofertę oraz kadre, która z zaangażowaniem i serdecznością przygotowała się na to wyjątkowe spotkanie. Na odwiedzających czekał również słodki poczęstunek, udekorowany wakacyjnymi motywami, który umilił czas spędzony w naszej placówce i stworzył przyjazną, letnią atmosferę. Goście mogli zwiedzić sale dydaktycz-

ne, zapoznać się z wyposażeniem placówki oraz porozmawiać z opiekunami i pracownikami żłobka. Chętnie odpowiadaliśmy na pytania dotyczące codziennego funkcjonowania placówki, procesu adaptacji, zajęć edukacyjnych i opiekuńczych oraz zasad rekrutacji.

Nie zabrakło również atrakcji dla najmłodszych. Dzieci z radością korzystały z przygotowanych zabaw i aktywności inspirowanych motywami Safari oraz Oceanu pełnego przygód, które wywoływały wiele uśmiechu i pozytywnych emocji. Wspólna zabawa pozwoliła najmłodszym oswoić nowe miejsce, a rodzicom zobaczyć, jak wygląda przyjazna i pełna ciepła atmosfera naszego żłobka.

Serdecznie dziękujemy wszystkim rodzinom za liczne przybycie, zainteresowanie oraz miłe rozmowy. Cieszymy się, że mogliśmy zaprezentować naszą placówkę i pokazać, jak każdego

dnia wspieramy rozwój dzieci poprzez zabawę, naukę i budowanie poczucia bezpieczeństwa.

Mamy nadzieję, że spotkanie ułatwiło rodzicom podjęcie decyzji o wyborze miejsca dla swoich pociech, a z wieloma z Państwa spotkamy się już niebawem w murach Gminnego Żłobka w Grodzisku Dolnym.

Dziękujemy za wspólnie spędzony czas i do zobaczenia!

Karolina Sołek

*Dyrektor Gminnego Żłobka
w Grodzisku Dolnym*

Przypominamy, że nabór dzieci do Gminnego Żłobka jest ciągły i trwa przez cały rok. Szczegółowe informacje dotyczące zasad rekrutacji oraz wymaganych dokumentów dostępne są na stronie internetowej gminy. Zapraszamy do kontaktu z dyrektorem placówki p. Karoliną Sołęk pod nr tel: 575 070 449

Poznajmy kadre Gminnego Żłobka - rozmowa z dyrektorką Panią Karoliną Sołek

Rozpoczęcie działalności Gminnego Żłobka to ważne wydarzenie dla całej naszej społeczności. Nowoczesna placówka stworzy najmłodszym bezpieczne i przyjazne warunki do rozwoju, a rodzicom zapewni wsparcie w godzeniu życia rodzinnego z zawodowym. Na czele żłobka stanęła pani Karolina Sołek, mieszkanka Żołytni, która z zaangażowaniem podjęła się organizacji i prowadzenia nowej placówki.

Co najbardziej cieszy Panią w objęciu funkcji dyrektorki żłobka?

Zawsze lubiłam dzieci, sama mam 3 swoich. Cieszy mnie, że pomimo objęcia tego stanowiska będę miała możliwość w połowie etatu opiekować się dziećmi w naszym żłobku.

Dlaczego zdecydowała się Pani objąć stanowisko dyrektorki właśnie tej placówki?

Szczerze mówiąc, nie zakładałam, że uda mi się wygrać, potraktowałam udział w konkursie jako cenną lekcję i okazję do rozwoju zawodowego. Tym większą radość sprawił mi jego wynik. Dodatkową zaletą jest to, że dojazd do pracy nie zajmuje mi wiele czasu, co jest bardzo ważne.

Jakie cele stawia sobie Pani na pierwszy rok działania żłobka?

Moim największym priorytetem jest stworzenie miejsca, w którym każde dziecko będzie czuło się bezpieczne, szczęśliwe i otoczone troskliwą

opieką. Chciałabym, aby nasz żłobek był placówką pełną uśmiechu, życzliwości i ciepłej atmosfery, do której dzieci będą przychodziły z radością. Równie ważne jest dla mnie budowanie relacji opartych na zaufaniu z rodzicami. Chcę, aby powierzając nam swoje największe skarby, mieli poczucie spokoju i pewność, że ich dzieci są pod najlepszą opieką. Zależy mi również na tym, aby rodzice wiedzieli, że zawsze mogą liczyć na wsparcie moje oraz całego zespołu opiekunek. Wierzę, że dobra współpraca, wzajemny szacunek i otwarta komunikacja są podstawą stworzenia miejsca przyjaznego zarówno dzieciom, jak i ich rodzinom.

Jak chciałaby Pani, aby rodzice wspominali to miejsce za kilka lat?

Chciałabym, aby po latach rodzice wspominali nasz żłobek jako miejsce pełne ciepła, zależy mi na tym aby dzieciaki już po zakończonej przygodzie w żłobku rozpoznawali nas jako ciocie, które oddawały im swoje serce i na widok opiekunek reagowały uśmiechem.

Co według Pani jest najważniejsze w opiece nad dziećmi do 3 roku życia?

W opiece nad dziećmi najważniejsze jest uważne obserwowanie ich potrzeb. To my, dorośli, ukierunkowujemy dzieci, ponieważ poprzez obserwację uczą się i często powielają zachowania dorosłych – zarówno opiekunów, jak i rodziców. Jesteśmy dla nich wzorem i punktem odniesienia. Uważna obserwacja dzieci pozwala lepiej je rozumieć, odpowiednio reagować i wspierać ich rozwój.

Jak budować poczucie bezpieczeństwa u najmłodszych?

Poczucie bezpieczeństwa u najmłodszych dzieci buduje się przede wszystkim poprzez bliskość, stałość i uważność dorosłych. Najważniejsza jest ciepła, pełna troski relacja - przytulanie, spokojny głos, uśmiech i

okazywanie dziecku, że jest akceptowane i że jest w miejscu, w którym może swobodnie poznawać świat, bawić się i rozwijać.

Jak wygląda dzień malucha od momentu przyjścia do odebrania przez rodziców?

Dzień malucha w żłobku jest jak najbardziej zbliżony do naturalnego i zgodnego z potrzebami dziecka. Teraz świat bardzo się śpieszy, a ja nie chcę aby nasze dzieci od najmłodszych lat wrzucać w wir życia w pośpiechu. Oczywiście jest ustalony plan dnia lecz pamiętajmy, że każde dziecko jest inne i chcę dać dziecku czas na spokojne skończenie powierzonych zadań.

Czy będą organizowane spotkania, warsztaty lub wspólne wydarzenia rodzinne?

Tak, będą organizowane warsztaty, spotkania i wspólne wydarzenia rodzinne. Dzieci obserwują swoich rodziców i czerpią z ich emocji, dlatego ważna jest dobra współpraca oraz budowanie relacji między rodziną, a placówką. Jako rodzic sama rozumiem potrzebę obserwacji dziecka w środowisku w którym spędza większość dnia.

Co jest najważniejsze w pracy opiekuna małego dziecka?

Najważniejsza w pracy opiekuna jest miłość i troska o dzieci. Dobry opiekun potrafi zainteresować dziecko nawet najmniejszymi szczegółami, dostrzegając jego potrzeby, emocje i zainteresowania. Dla dziecka znaczenie ma również wygląd i sposób bycia opiekuna. Chętniej zaufa kolorowo ubranej osobie niż smutnej i dodatkowo podkreślonej ponurym ubiorem.

Umiejętność zainteresowania dziecka różnorodnymi obrazkiem czy atrakcyjną zabawką, dzieciaki są wzrokowcami takie szczegóły są dla nich podstawą do przyciągnięcia

uwagi. Dlatego nasz żłobek wyposażony jest w liczne pomoce stymulujące rozwój sensoryczny.

Jakie mity dotyczące żłobka chciałaby Pani obalić?

Mitem, który zdecydowanie można obalić, jest przekonanie, że żłobek jest jedynie „przechowalnią dzieci”. Z takim stwierdzeniem zupełnie się nie zgadzam. Żłobek to miejsce, w którym dziecko otrzymuje profesjonalną i troskliwą opiekę, a jednocześnie ma możliwość wszechstronnego rozwoju.

Jakie znaczenie ma dla Pani fakt, że jest to pierwszy żłobek w naszej gminie?

To nie tylko nowe miejsce opieki nad najmłodszymi mieszkańcami. Jest to duża odpowiedzialność, ale również wyjątkowa szansa na zbudowanie miejsca przyjaznego dzieciom i rodzicom. Razem z rodzicami chciałabym opracować zasady wspólnego funkcjonowania i organizowania pobytu dzieci w żłobku, które będą fundamentem do pracy na kolejne lata.

Co daje Pani największą satysfakcję w pracy z najmłodszymi?

Tutaj mogłabym mówić nieskończenie długo. Największą satysfakcją jest to, że często czuję życzliwość dzieci i rodziców z którymi miałam szansę współpracować. Był czas, że moje dzieci były zazdrosne kiedy jakieś dziecko na mój widok podbiegało i przytulało się do mnie czy gdzieś tam machało rączką czy zaznaczało bliskim, że tam widzi swoją ciocię, ja oczywiście zawsze odwzajemniałam powitanie.

Gdyby ten żłobek miał wizytówkę w 3 słowach jakie by one były?

Moja wizytówka w trzech słowach to: uśmiech, współpraca, nowoczesność.

Co chciałaby Pani przekazać rodzicom, którzy zastanawiają się nad zapisaniem do nowego gminnego żłobka?

Rodzicom, którzy się wahają, chciałabym powiedzieć że ich obawy są zupełnie naturalne. Chciałabym, aby mieli świadomość, że żłobek nie zabiera dziecku bliskości z rodzicami – on daje mu kolejne bezpieczne miejsce, w którym może się rozwijać, odkrywać świat i budować pierwsze relacje społeczne.

Kto będzie opiekował się dziećmi?

EMILIA to opiekunka posiadająca doświadczenie w pracy w żłobku. Z zaangażowaniem, empatią i troską dba o bezpieczeństwo oraz harmonijny rozwój najmłodszych. Jej profesjonalizm i oddanie sprawiają, że każdego dnia tworzy ciepłą, przyjazną atmosferę, w której dzieci czują się bezpiecznie i swobodnie.

LIDIA, jako mama dwóch córek, doskonale rozumie potrzeby dzieci i ich rodziców. Swoje doświadczenie zdo-

bywała podczas praktyk w żłobku, gdzie rozwijała umiejętności pracy z najmłodszymi. Wyróżnia się ciepłem, cierpliwością i troską, dzięki czemu każde dziecko czuje się przy niej bezpiecznie i otoczone opieką.

BEATA jest mamą dwóch synów i z dużą wrażliwością podchodzi do potrzeb najmłodszych. Podczas praktyk w żłobku rozwijała swoją wiedzę i umiejętności zdobyte wcześniej podczas stażu w Ochronce. Jej pogodne usposobienie i serdeczny uśmiech wprowadzają ciepłą, pełną życzliwości atmosferę, sprzyjającą poczuciu bezpieczeństwa i radosnemu odkrywaniu świata przez dzieci.

Bardzo dziękujemy za rozmowę oraz podzielenie się swoim doświadczeniem i spojrzeniem na codzienną pracę żłobka. Życzymy Pani oraz całemu zespołowi wielu sukcesów, niegasnącej satysfakcji z pracy z najmłodszymi, a także dużo zdrowia, energii i powodzenia w realizacji wszystkich planów i kolejnych inicjatyw. Niech każdy dzień przynosi radość z obserwowania rozwoju dzieci oraz przekonanie, że tworzą Państwo miejsce pełne ciepła, bezpieczeństwa i zaufania.

Redakcja

INWESTYCJE W SKRÓCIE

Kolejny etap inwestycji drogowej w Laszczynach

Trwają prace związane z budową odcinka drogi powiatowej od krzyżówki w Laszczynach w kierunku Gniewczyny Łańcuckiej. Na obecnym etapie wykonano warstwę wiążącą nawierzchni jezdnej, a wykonawca będzie przystępował do montażu krawężników chodnika. Prosimy wszystkich uczestników ruchu o zachowanie szczególnej ostroż-

ności i stosowanie się do obowiązującej organizacji ruchu w rejonie prowadzonych robót. Wykonawcą inwestycji jest Spółdzielnia Usług Drogowo-Rolniczych w Grodzisku Dolnym. Prace związane z budową chodnika na odcinku w Chodaczowie jeszcze się nie rozpoczęły. Tam również powstanie 420 mb chodnika, stanowiącego łącznik pomiędzy Laszczynami, a Chodaczowem.

Fundusze Europejskie dla Podkarpacia

Rzeczpospolita Polska

Definiowane przez Unię Europejską

PODKARPACKIE
przełazem chwały

Główny odcinek drogi powiatowej w budowie

Trwają prace związane z przebudową drogi powiatowej nr 1259R na odcinku od „Orendy” w kierunku „Czystego”. Inwestycja jest sukcesywnie realizowana zgodnie z przyjętym harmonogramem, a wykonawca prowadzi roboty na kolejnych fragmentach drogi. Na następnym odcinku wykonano podbudowę z kruszywa oraz stabilizację z

mieszanki mineralno-asfaltowej. Ułożona została również warstwa wiążąca, która stanowi istotny element konstrukcji nawierzchni i przygotowuje drogę do wykonania warstwy ścieralnej. Równocześnie na ścieżce pieszo-rowerowej została ułożona warstwa wiążąca. W najbliższym czasie roboty będą koncentrować się na montażu krawężników oraz realizacji kolejnych etapów inwestycji. Prosimy wszystkich uczestników ruchu o zachowanie szczególnej ostrożności i stosowanie się do obowiązującej organizacji ruchu w rejonie prowadzonych robót.

Z życia Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej

Inwestujemy w nowoczesne rozwiązania

Mając na uwadze pojawiające się uciążliwości odorowe pochodzące z przepompowni ścieków w Laszczanach po oddaniu do użytku łącznika pomiędzy oczyszczalniami - tłoczni ścieków z oczyszczalni w Grodzisku Dolnym, spółka chcąc zapobiegać takim sytuacjom w przyszłości zainwestowała w budowę systemu BTS 11 (System Bezemisynowego Transportu Ścieków). Jest to system przedmuchu rurociągu tłoczno-go, podczas którego zachodzi proces polegający na wtłoczeniu sprężonego powietrza do rurociągu, dzięki czemu czas przebywania w nim ścieków ulega skróceniu, co wraz z utrzymującym się dzięki temu efektem natlenienia, skutecznie ogranicza powstawanie uciążliwych odorów w systemie sieci kanalizacyjnej. Ponadto, natlenione przez BTS 11 ścieki bez żadnej chemii zawierają mniejszy ładunek zanieczyszczeń dla oczyszczalni ścieków w Choda-

czowie. System BTS 11 (na poniższych zdjęciach główne urządzenie kontenerowe Systemu BTS 11) został zamontowany na terenie byłej oczyszczalni ścieków w Grodzisku Dolnym, gdzie znajduje się tłocznia ścieków i z którego to miejsca ścieki są transportowane do oczyszczalni w Chodaczkowie. Pierwsze tygodnie działania systemu są przeznaczone na ustawienie optymalnych warunków

pracy tj. ustalenia koniecznego w trakcie doby czasu pracy Systemu BTS 11 by skutecznie zapobiegać powstawaniu w rurociągu siarkowodoru, którego efektem był uciążliwy dla mieszkańców odór. Dokonane pierwsze pomiary stężenia siarkowodoru potwierdziły skuteczność zainstalowanego systemu.

M. Ordyczyński

Z życia Rady Gminy

W dniu 25 czerwca odbyła się jedna z najważniejszych sesji Rady Gminy w całym roku kalendarzowym.

Jednym z głównych punktów obrad było udzielenie Wójtowi Gminy wotum zaufania za 2025 rok oraz absolutorium z tytułu wykonania budżetu za rok ubiegły.

Istotnym elementem sesji była również debata nad Raportem o stanie gminy za 2025 rok. Dokument ten stanowi kompleksowe podsumowanie działalności samorządu w minionym roku. Zawiera informacje dotyczące realizacji polityk, programów i strategii, wykonania najważniejszych inwestycji, sytuacji finansowej gminy oraz działań podejmowanych w różnych obszarach jej funkcjonowania, takich jak oświata, infrastruktura, ochrona środowiska, kul-

tura, sport czy pomoc społeczna.

Z treścią Raportu o stanie gminy można zapoznać się na stronie internetowej gminy w zakładce „O gminie” / „Raporty”. Ponadto radni zapoznali się z informacją o stanie mienia komunalnego i ze sprawozdaniem finansowym gminy z wykonania budżetu za rok ubiegły.

16 lipca odbyła się nadzwyczajna sesja Rady Gminy, w trakcie której podjęto uchwałę w sprawie zmiany uchwały Nr XLIII/303/2022 Rady Gminy Grodzisko Dolne w sprawie ustalenia maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na terenie Gminy Grodzisko Dolne. Przyjęto również Strategię Rozwoju Gminy Grodzisko Dolne do roku 2030. To najważniejszy dokument planistyczny gminy, który

określa wizję rozwoju, cele strategiczne oraz kierunki działań samorządu do 2030 roku.

Zachęcamy do zapoznania się z tym dokumentem, gdyż odpowiada m.in. na pytania jak ma rozwijać się nasza gmina do 2030 roku, jakie inwestycje będą priorytetowe czy jakie problemy wymagają rozwiązania. Strategia Rozwoju Gminy udostępniona jest w Biuletynie Informacji Publicznej/ Strategii i Programy oraz na stronie internetowej gminy w zakładce O gminie/Strategie, Programy, Plany.

Transmisję z obrad można obejrzeć wchodząc na stronę gminy i otwierając zakładkę „Transmisje”.

Biuro Rady

Pani Renata Mazurek z PZDR w Leżajsku z sukcesem w Boguchwale

Dni Otwartych Drzwi Podkarpackiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego w Boguchwale po raz kolejny zgromadziły tysiące odwiedzających z całego województwa. Wśród licznych atrakcji, konkursów i prezentacji nie zabrakło również mocnych akcentów z Gminy Grodzisko Dolne.

Największym powodem do dumy był sukces Pani Renaty Mazurek z Powiatowego Zespołu Doradztwa Rolniczego w Leżajsku, która zdobyła III miejsce w prestiżowym konkursie „Dorad-

ca Roku”, otrzymując tytuł jednego z najlepszych doradców rolniczych województwa podkarpackiego. Wyróżnienie to jest wyrazem uznania za jej profesjonalizm, wiedzę oraz codzienne zaangażowanie w pracę na rzecz rolników. Nagrodę i statuetkę wręczył Dyrektor PODR w Boguchwale Pan Zbigniew Mićka. Serdecznie gratulujemy Pani tego wspaniałego osiągnięcia!

Nasza gmina miała również swojego reprezentanta w prestiżowym konkursie „Gospodarz Roku Województwa Podkarpackiego”. Kamil Majkut z Chodaczowa z wielkim zaangażowaniem reprezentował naszą gminę, rywalizując z najlepszymi gospodarzami z całego województwa. Udział w tak wymagającym konkursie to ogromne wyróżnienie i dowód wysokiego poziomu prowadzonego gospodarstwa. Gratulujemy odwagi, determinacji i godnego reprezentowania naszej lokalnej społeczności.

Nie zabrakło także akcentu kulinarnego. Wśród najchętniej odwiedzanych stoisk znalazło się stoisko Koła Gospodyń Wiejskich z Grodziska Dolnego, przygotowane przez Wszystkie Panie z koła, a reprezentowane przez Marię Ry-

dzik, Annę Rydzik, Grażynę Baran, Janinę Rydzik, Renatę Mazurek, Józefa Majkuta i Kazimierza Kojdra. Tradycyjne regionalne potrawy zachwyciły smakiem i były doskonałą promocją lokalnego dziedzictwa kulinarnego.

Członkinie KGW składają serdeczne podziękowania Wójtowi Gminy Grodzisko Dolne, Sekretarzowi Gminy oraz Dyrektorowi Ośrodka Kultury im. Zofii Trynietkiej w Grodzisku Dolnym, pani Katarzynie Mach - Wawraszek za okazaną pomoc, życzliwość i wsparcie, dzięki którym możliwe było godne reprezentowanie gminy podczas tego wyjątkowego wydarzenia.

Tegoroczne Dni Otwartych Drzwi w Boguchwale pokazały, że Gmina Grodzisko Dolne może poszczycić się ludźmi pełnymi pasji, profesjonalizmu i zaangażowania. Sukces Pani Renaty Mazurek, udział Pana Kamila Majkuta oraz aktywność KGW z Grodziska Dolnego to powody do dumy i piękna promocja naszego regionu.

Sylvia Laskowska
Kierownik PZDR w Leżajsku

X Strażacki Turniej Piłkarski za nami

31 lipca na stadionie LKS Grodziszczanka w Grodzisku Górnym odbył się Strażacki Turniej Piłkarski, który zgromadził drużyny OSP oraz licznie przybyłych kibiców. Nie zabrakło sportowych emocji, zaciętej rywalizacji, gry fair play i doskonałej atmosfery. Każda z drużyn dała z siebie wszystko, pokazując nie tylko piłkarskie umie-

jętności, ale także strażackiego ducha i wzajemny szacunek.

Klasyfikacja końcowa:

I miejsce – OSP Grodzisko Dolne Miasto

II miejsce – OSP Laszczyny

III miejsce – OSP Grodzisko Dolne

IV miejsce – OSP Grodzisko Górne

V miejsce – OSP Wólka Grodziska

Serdecznie gratulujemy wszystkim dru-

żynom i dziękujemy za udział. Podziękowania kierujemy również do organizatorów, sędziów, sponsorów, kibiców oraz wszystkich, którzy przyczynili się do przygotowania tego wydarzenia. Dzięki Wam turniej był prawdziwym świętem sportu i strażackiej integracji. Do zobaczenia na kolejnej edycji!

Redakcja

Bezpieczeństwo podczas jesiennych prac polowych

O bezpieczeństwie pracy w gospodarstwach rolnych dużo mówi się w okresie żniw, jednak również jesienne prace polowe wiążą się z licznymi zagrożeniami. To czas intensywnych zbiorów ziemniaków, buraków, owoców i innych płodów rolnych, w które często zaangażowani są wszyscy członkowie rodziny.

Jesienne prace odbywają się często w trudnych i zmiennych warunkach atmosferycznych. Niskie temperatury, deszcz, silny wiatr oraz krótszy dzień mogą utrudniać wykonywanie obowiązków. Dodatkowym zagrożeniem jest pośpiech i stres, szczególnie podczas pracy w pobliżu maszyn. Ryzyko wypadku zwiększa także korzystanie ze starszych urządzeń, które mogą nie posiadać odpowiednich osłon.

Wraz z postępującą mechanizacją prac rolnych należy szczególnie pamiętać o prawidłowej obsłudze maszyn. Rucho-
me elementy, takie jak pasy, koła zębate, łańcuchy, wały, przekładnie czy prze-

guby, powinny być odpowiednio zabezpieczone. Wały przegubowo-teleskopowe muszą posiadać osłony na całej długości. Niedopuszczalne jest zdejmowanie fabrycznych osłon oraz korzystanie z maszyn bez wymaganych zabezpieczeń. Przed rozpoczęciem pracy należy sprawdzić stan techniczny maszyny. W przypadku awarii trzeba wyłączyć silnik, zatrzymać wszystkie ruchome elementy i dopiero wtedy przystąpić do naprawy. Jeśli nie znamy budowy lub sposobu działania urządzenia, bezpieczniej jest skorzystać z pomocy fachowca lub autoryzowanego serwisu.

Przed uruchomieniem kombajnów, maszyn zbierających i innych urządzeń należy upewnić się, że w ich pobliżu nie znajdują się osoby postronne, a szczególnie dzieci. Zasada ta dotyczy również stosowania nawozów oraz środków ochrony roślin.

W okresie jesiennym ważne jest także bezpieczeństwo podczas transpor-

tu płodów rolnych po drogach publicznych. Ładunek powinien być właściwie rozmieszczony i zabezpieczony, aby nie spadał i nie zagrażał innym uczestnikom ruchu. Nie może również zasłaniać urządzeń sygnalizacyjnych pojazdu. Na przewożonych ziemiopłodach i innych ładunkach nie wolno przewozić osób ani ciężkich czy ostrych przedmiotów. Jeżeli podczas prac polowych zabrudzimy błotem drogę publiczną, mamy obowiązek niezwłocznie ją posprzątać, aby nie stwarzać zagrożenia dla innych uczestników ruchu.

Niezależnie od pory roku podczas pracy w gospodarstwie należy kierować się rozsądkiem i rozważą. Nie wszystkich wypadków można uniknąć, ale wielu z nich można zapobiec, przestrzegając podstawowych zasad bezpieczeństwa.

Redakcja

KOMUNIKATY

Posterunek Policji w Grodzisku Dolnym informuje, że w okresie od 1 lipca do 31 grudnia 2026 roku na terenie miejscowości Chodaczów wdrożone zostaje działanie priorytetowe mające na celu ograniczenie w znacznym stopniu zjawiska spożywania alkoholu w rejonie sklepu Mini Vita oraz grybka OSP zgodnie z obowiązującymi przepisami z art. 431 u.w.t.p.a oraz art. 140 k.w. i z art. 141k.w.

Posterunek Policji w Grodzisku Dolnym informuje, że od 1 lipca do 31 grudnia 2026 roku w miejscowości Wólka Grodziska i Podlesie dzielnicowy Posterunku Policji w Grodzisku Dolnym asp. sztab. Stanisław Gałdyś realizuje zadanie w ramach planu działania priorytetowego. Planem tym zostało objęte zagrożenie polegające na nie zachowaniu zwykłych i nakazowych środków ostrożności przy trzymaniu psów, które chodzą luzem bez nadzoru właściciela, stanowią zagrożenie dla osób przemieszczających się po terenie w/w sołectw. Głównym celem działania w ramach planu priorytetowego jest eliminacja istniejącego zagrożenia oraz zwiększenie świadomości właścicieli psów co do tego jakie konsekwencje społeczne i prawne rodzi niewłaściwie sprawowana opieka.

JESIENNA AKCJA
DOUSTNEGO SZCZEPIENIA
DZIKICH LISÓW
PRZECIWKO WŚCIEKLIZNIE

3-12 września 2026 r.
na terenie całego województwa podkarpackiego

ZRZUTY Z SAMOLOTÓW
na tereny leśne i rolne (z wyłączeniem miast i akwenów wodnych)

WYKŁADANIE RĘCZNE
w okolicach osiedli ludzkich

PRZYJĘTA ZE SZCZEPIONKĄ
o charakterystycznym zapachu
Działa wyłącznie na lisy rude i jenyoty azjatyckie

PROSIMY MIESZKAŃCÓW O ZACHOWANIE OSTROŻNOŚCI			
NIE DOTYKAJ PRZYJĘT	W PRZYPADKU KONTAKTU UMYJ MIEJSCE WODĄ Z MYDEŁM	W PRZYPADKU KONTAKTU ZE SZCZEPIONKĄ – SKONSULTUJ SIĘ Z LEKARZEM	PRZEZ 14 DNI PO AKCJI: TRZYMAJ ZWIERZĘTA W ZAMKNIĘCIU, WSTRZYMAJ SIĘ OD POLOWANIA

PODKARPACKI WOJEWÓDZKI LEKARZ WETERYNARI

Nowy okres zasiłkowy 2026/2027 świadczenia rodzinne i fundusz alimentacyjny

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Grodzisku Dolnym informuje, że od 1 lipca 2026 r. rozpoczął się termin składania wniosków w formie elektronicznej, natomiast od 1 sierpnia 2026 r. przyjmowane są wnioski w formie papierowej: zasiłek rodzinny wraz z dodatkami do zasiłku rodzinnego oraz fundusz alimentacyjny na nowy okres zasiłkowy 2026/2027. Wnioski, które należy złożyć na okres zasiłkowy 2026/2027, w celu uzyskania świadczeń.

1. Zasiłek rodzinny wraz z dodatkami – przy ustalaniu prawa do zasiłku rodzinnego wraz z dodatkami obowiązują dochody za 2025 r. ze zmianami do chwili obecnej. Kryterium dochodowe wynosi 674,00 zł (na osobę w rodzinie) lub 764,00 zł dla rodzin, których członkiem jest dziecko z orzeczoną niepełnosprawnością lub orzeczeniem o umiarkowanym albo o znacznym stopniu niepełnosprawności.

2. Fundusz alimentacyjny – przy ustalaniu prawa do funduszu alimentacyjnego obowiązują dochody za 2025 r. ze zmianami do chwili obecnej. Kryterium dochodowe wynosi 1209,00 zł (na osobę w rodzinie).

Wypełnione wnioski wraz z kopią wymaganych dokumentów (np. umowy o pracę, świadectwa pracy, nakazy podatkowe) należy złożyć pracownikowi świadczeń rodzinnych, pok. 29 lub 30. Wnioski można pobrać ze strony internetowej: www.gops.grodziskodolne.pl lub odebrać we wcześniejszym terminie z Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Grodzisku Dolnym.

W przypadku trudności z wypełnieniem wniosku istnieje możliwość kontaktu telefonicznego z pracownikami świadczeń pod nr telefonu: **17 24 29 134, 17 24 36 163**.

Dożywianie dzieci w szkołach – rok szkolny 2026/2027

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Grodzisku Dolnym informuje rodziców o możliwości ubiegania się o dożywianie dzieci w szkołach w roku szkolnym 2026/2027. Osobami uprawnionymi do korzystania ze świadczeń w ramach Programu „Posiłek w szkole i w domu” są rodziny, których dochód netto na osobę w rodzinie nie przekracza 1646,00 zł (tj. 200% kryterium dochodowego) oraz występuje jeden z powodów do udzielenia pomocy społecznej wymienionych w art. 7 ust. 2-15 ustawy o pomocy społecznej (m.in. bezrobocie, niepełnosprawność, długotrwała lub ciężka choroba, potrzeba ochrony macierzyństwa lub wielodzietność).

Wykaz dokumentów wymaganych od osób ubiegających się o udzielenie pomocy dostępny jest na stronie internetowej GOPS-u: gops.grodziskodolne.pl

Wnioski należy składać w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Grodzisku Dolnym, 37-306 Grodzisko Dolne 124a. Szczegółowych informacji można uzyskać u pracowników socjalnych tel. **17 24 29 134, 17 24 36 163**.

Od 1 lipca można składać wnioski o 300+

Świadczenie dobry start przysługuje raz w roku na dziecko uczące się w szkole, aż do ukończenia przez nie 20. roku życia. Na dziecko niepełnosprawne, uczące się w szkole, świadczenie przysługuje do ukończenia przez nie 24. roku życia. Aby otrzymać wsparcie należy złożyć wniosek. Może to zrobić matka, ojciec, opiekun prawny dziecka lub opiekun faktyczny dziecka (opiekun faktyczny to osoba faktycznie sprawująca opiekę nad dzieckiem, która wystąpiła do sądu opiekuńczego o przysposobienie dziecka). Wniosek o świadczenie dla dzieci, które przebywają w pieczy zastępczej składa rodzic zastępczy, osoba prowadząca rodzinny dom dziecka lub dyrektor placówki opiekuńczo - wychowawczej. Wnioski o świadczenie można składać do ZUS tylko drogą elektroniczną, a wypłata przyznanego świadczenia odbywa się wyłącznie w formie bezgotówkowej, na wskazane konto bankowe.

Wnioski drogą online można składać **od 1 lipca do 30 listopada** przez: portal PUE ZUS lub aplikację mobilną mZUS, Portal informacyjno-usługowy Emp@tia na stronie <https://empatia.mpips.gov.pl/> lub bankowość elektroniczną.

Rolniku! Do 31 sierpnia złóż wniosek o zwrot podatku akcyzowego

Informujemy, że **od 3 do 31 sierpnia 2026 r.** rolnicy mogą składać wnioski o zwrot podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej. Do wniosku należy dołączyć faktury VAT za zakup oleju napędowego wystawione w okresie od 1 lutego do 31 lipca 2026 r.

Jak złożyć wniosek?

1) wypełniając go osobiście w Urzędzie Gminy Grodzisko Dolne. W tym celu należy zabrać ze sobą następujące dokumenty: Dowód Osobisty, Zaświadczenie o numerze NIP, numer rachunku bankowego oraz faktury potwierdzające zakup oleju napędowego

2) przesyłając wypełniony wniosek pocztą wraz z załącznikami w postaci faktur zakupu oleju napędowego na adres: Urząd Gminy Grodzisko Dolne 37-306 Grodzisko Dolne 125a

3) przesyłając wypełniony wniosek wraz z fakturami zakupu oleju napędowego za pośrednictwem elektronicznej skrzynki podawczej e – doręczenia: AE:PL-86868-83816-BTFTH-19

Ważne! Jeżeli rolnik ubiega się o zwrot podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej w zakresie hodowli zwierząt gospodarskich (bydła, świń, kóz, owiec, koni) zobowiązany jest dołączyć do wniosku dokument wydany przez Kierownika Biura Powiatowego ARiMR potwierdzający liczbę zwierząt będących w jego posiadaniu.

Zapraszamy do składania wniosków w wyznaczonym terminie.

Ekologia i dobra zabawa podczas Dni Grodziska

Tegoroczne Dni Grodziska, które odbyły się 28 czerwca, były nie tylko okazją do wspólnego świętowania, ale również do promowania postaw proekologicznych wśród mieszkańców Gminy Grodzisko Dolne. W ramach projektu LIFE „Podkarpackie – żyj i oddychaj” przygotowano stoisko informacyjno-edukacyjne, które przez cały czas trwania wydarzenia cieszyło się dużym zainteresowaniem zarówno dzieci, jak i dorosłych.

Najmłodsi uczestnicy mogli sprawdzić swoją wiedzę, rozwiązując ekologiczne krzyżówki, rebusy i zagadki oraz wykonując zadania dotyczące ochrony środowiska, jakości powietrza i prawidłowej segregacji odpadów. W ramach kampanii przygotowano również wielkoformatową grę planszową „Recykling”, stanowiącą element edukacyjny służący popularyzowaniu zasad prawidłowej segregacji odpadów komunalnych oraz kształtowaniu postaw proekologicznych wśród najmłodszych uczestników wydarzenia. Za aktywny udział dzieci otrzymywały atrakcyjne nagrody i gadżety, wśród których znalazły się kaski rowerowe, lampki rowero-

we, dzwonki oraz notesy. Upominki nie tylko sprawiły wiele radości najmłodszym, ale również będą wspierać bezpieczne poruszanie się po drogach podczas wakacyjnych wycieczek rowerowych.

Stoisko odwiedziło również wielu dorosłych mieszkańców zainteresowanych możliwościami uzyskania dofinansowania na inwestycje poprawiające efektywność energetyczną budynków. Rozdawane były także materiały informacyjne oraz zaproszenia do Punktu Konsultacyjno-Informacyjnego funkcjonującego w Urzędzie Gminy Grodzisko Dolne, gdzie mieszkańcy mogą uzyskać bezpłatne doradztwo i pomoc m.in. w przygotowa-

niu wniosków o dofinansowanie.

Kampania została zrealizowana w ramach projektu LIFE „Podkarpackie – żyj i oddychaj”, którego celem jest poprawa jakości powietrza, zwiększanie świadomości ekologicznej mieszkańców oraz promowanie działań służących ograniczaniu niskiej emisji. Takie wydarzenia pokazują, że edukacja ekologiczna może być atrakcyjna, angażująca i skutecznie łączyć naukę z dobrą zabawą.

M. Kowal

Od 20 lipca łatwiej o dotację - zmiany w Programie „Czyste Powietrze”

Od 20 lipca 2026 roku w programie „Czyste Powietrze” weszły w życie kolejne ułatwienia dla właścicieli domów jednorodzinnych. Zmiany mają zwiększyć dostępność dotacji, podnieść wsparcie na termomodernizację oraz uprościć realizację inwestycji.

Najważniejsze zmiany

Łatwiej skorzystać z programu

Rozszerzono wyjątki od zasady posiadania nieruchomości przez co najmniej 3 lata. O dotację będą mogły ubiegać się także osoby, które nabyły dom przez zasiedzenie oraz właściciele posiadający nieruchomość od minimum roku, jeśli co najmniej połowę udziałów otrzymali lub kupili od rodziców albo dziadków.

Wyższe dofinansowanie na ocieplenie domu

Maksymalne kwoty dotacji na wybrane prace termomodernizacyjne wzrosną o 10%. Dotyczy to m.in. ocieplenia ścian, wymiany okien, drzwi zewnętrznych i bram garażowych. W najwyższym poziomie dofinansowania będzie można otrzymać m.in.:

- do 275 zł/m² za ocieplenie ścian,
- do 1320 zł/m² za wymianę okien,
- do 2750 zł/m² za wymianę drzwi zewnętrznych.

Więcej czasu na realizację inwestycji

Termin wykonania prac finansowanych z zaliczki zostanie wydłużony z

120 do 180 dni. Z rozwiązania skorzystają również osoby, które podpisały umowy po 31 marca 2025 r., po odpowiedniej zmianie umowy.

Prostsze rozliczenie inwestycji

Dokumenty potwierdzające likwidację starego źródła ciepła i dostosowanie przewodów kominowych będą mogły wystawiać nie tylko mistrzowie kominiarscy, ale również osoby posiadające odpowiednie uprawnienia budowlane.

Zmiany dotyczące ogrzewania

Po zakończeniu okresu przejściowego, czyli po 2026 roku, program będzie wspierał wyłącznie pompy ciepła spośród elektrycznych źródeł ogrzewania. Pozostałe systemy ogrzewania elektrycznego nie będą już objęte dofinansowaniem.

Co pozostaje bez zmian?

Nadal obowiązują zasady wprowa-

dzone podczas reformy programu w 2025 roku, m.in. obowiązkowy audyt energetyczny, świadectwo charakterystyki energetycznej, system operatorów, limity kosztów kwalifikowanych, zasada „jeden beneficjent – jeden budynek” oraz brak dofinansowania do kotłów gazowych. Program „Czyste Powietrze” funkcjonuje od 2018 roku i jest największym w Polsce programem wspierającym termomodernizację domów jednorodzinnych. Dzięki niemu wymieniono już ponad 603 tysiące nieefektywnych źródeł ciepła, a wartość wypłaconych dotacji przekroczyła 22 miliardy złotych.

NFOŚiGW.

Przypominamy o obowiązku złożenia deklaracji do CEEB!

Szanowni Mieszkańcy, przypominamy, że złożenie deklaracji do Centralnej Ewidencji Emisyjności Budynków (CEEB) jest ustawowym obowiązkiem każdego właściciela lub zarządcy budynku, w którym znajduje się źródło ciepła lub spalania paliw (np. kocioł, piec, kominek, koza, pompa ciepła). Brak złożenia deklaracji może skutkować konsekwencjami przewidzianymi w przepisach prawa, dlatego zachęca-

my do sprawdzenia, czy obowiązek został przez Państwa dopełniony.

Deklaracja pozwala na prowadzenie rzetelnej ewidencji źródeł ogrzewania w Polsce i jest wykorzystywana m.in. przy realizacji programów związanych z poprawą jakości powietrza oraz planowaniem działań ograniczających emisję zanieczyszczeń.

Jeśli wymienili Państwo źródło ogrzewania, również należy pamiętać o ak-

tualizacji danych w CEEB w obowiązującym terminie.

W razie pytań dotyczących obowiązku złożenia deklaracji lub aktualizacji danych prosimy o kontakt z Urzędem Gminy 17 242 82 65 wew. 171.

M. Kowal

„Mikroretencja” – nawet 8 tys. zł na przydomową retencję

Coraz częściej doświadczamy długich okresów suszy przeplatanych gwałtownymi ulewami. Choć może się wydawać, że wody w Polsce nie brakuje, nasz kraj należy do państw o jednych z najmniejszych zasobów wodnych w Europie. Dlatego coraz większego znaczenia nabiera mikroretencja, czyli zatrzymywanie deszczówki tam, gdzie spadła.

W odpowiedzi na te wyzwania uruchomiony został program „Mikroretencja”, dzięki któremu właściciele domów jednorodzinnych mogą otrzymać nawet 8 tys. zł dofinansowania na budowę przydomowych systemów gromadzenia i wykorzystania wody opadowej.

Na czym polega mikroretencja? To nic innego jak zbieranie i magazynowanie deszczówki, którą później można wykorzystać do podlewania ogrodu, mycia samochodu czy prac porządkowych wokół domu. Takie rozwiązanie pozwala ograniczyć zużycie wody pitnej, obniżyć rachunki i jednocześnie odciąża kanalizację podczas intensywnych opadów. Każda zatrzymana kropla ma znaczenie – szczególnie w czasie coraz częściej występujących okresów suszy. Z programu mogą skorzystać właściciele, współwłaściciele oraz użytkownicy wieczyści budynków mieszkalnych jednorodzinnych. Dofinansowanie wynosi do 90 proc. kosztów kwalifikowanych, jednak nie więcej niż 8 000 zł. Program działa na zasadzie refundacji – najpierw należy wykonać inwestycję i opłacić wszystkie wydatki, a następnie złożyć wniosek o zwrot części poniesionych kosztów.

Dobłą wiadomością jest to, że wsparcie obejmuje również inwestycje wykonane wcześniej. Refundacją mogą zostać objęte koszty kwalifikowane poniesione od 1 lipca 2024 roku. Oznacza to, że miesz-

kańcy, którzy zamontowali zbiornik na deszczówkę lub wykonali system retencji, ale nie mogli skorzystać z wcześniejszych programów wsparcia, nadal mają szansę otrzymać dofinansowanie. Wnioski można składać od 22 czerwca 2026 roku. Osoby potrzebujące pomocy przy ich wypełnieniu mogą skorzystać z bezpłatnego wsparcia Doradcy ds. Powietrza i Energii w Urzędzie Gminy. Wnioski składane są elektronicznie za pośrednictwem Generatora Wniosków o Dofinansowanie, dlatego niezbędne jest posiadanie Profilu Zaufanego.

Program obejmuje zakup i montaż zbiorników naziemnych i podziemnych, oczek wodnych, instalacji do zbierania oraz rozsączania deszczówki, a także urządzeń umożliwiających jej wykorzystanie, takich jak pompy, filtry czy elementy systemów nawadniania. Aby otrzymać dotację, łączna pojemność zbiorników musi wynosić co najmniej 2 m³, powierzchnia, z której zbierana będzie woda, nie może być mniejsza niż 50 m², a wartość kosztów kwalifikowanych musi wynosić minimum 2 000 zł.

Nie wszystkie wydatki mogą zostać objęte dofinansowaniem. Program nie finansuje między innymi zakupu rynien i rur spustowych, zielonych

dachów i ścian, materiałów używanych, dokumentacji projektowej, ubezpieczenia inwestycji czy elementów dekoracyjnych, takich jak fontanny. Dotacja nie przysługuje również w przypadku usług wykonywanych przez małżonka grantobiorcy prowadzącego działalność gospodarczą.

Przed rozpoczęciem inwestycji warto pamiętać również o formalnościach. Budowa bezodpływowego zbiornika na deszczówkę o pojemności do 5 m³ nie wymaga ani zgłoszenia, ani pozwolenia na budowę. W przypadku zbiorników od 5 do 15 m³ konieczne jest zgłoszenie, natomiast zbiorniki o pojemności powyżej 15 m³ wymagają uzyskania pozwolenia na budowę.

Przydomowy system mikroretencji to inwestycja, która przynosi korzyści zarówno właścicielom nieruchomości, jak i środowisku. Pozwala oszczędzać wodę i pieniądze, lepiej przygotować się na okresy suszy oraz ograniczyć skutki gwałtownych opadów. Dzięki nowemu programowi mieszkańcy mogą zrealizować taką inwestycję przy znaczącym wsparciu finansowym.

NFOŚiGW.

**ZATRZYMAJ
DESZCZÓWKĘ
– ZYSKAJ WIĘCEJ!**

Nawet 8 000 zł dofinansowania na przydomową retencję

Oszczędzaj wodę Obniżaj rachunki Pomagaj środowisku i retencjonij wodę Dłuj o swój ogród

Skorzystaj z programu „Mikroretencja” i chroń wodę tam, gdzie spada!

BEZPIECZEŃSTWO PUBLICZNE- WYBRANE ZAGADNIENIA

Bezpieczny wypoczynek dzieci i młodzieży w czasie wakacji (cz. III)

W trzeciej części cyklu „Bezpieczny wypoczynek dzieci i młodzieży” opiszemy, jak zachować się na szlakach górskich oraz przedstawimy prawa i obowiązki turysty. Góry zachwycają swoim pięknem i dają wspaniałe możliwości aktywnego wypoczynku. Górskie wędrówki wymagają również odpowiedniego przygotowania, rozważań oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa.

Jak przygotować się do wyjścia na szlak?

Najpierw sprawdź prognozę pogody i trasę. Warto wybrać szlak dostosowany do wieku, kondycji i doświadczenia uczestników. Szlaki turystyczne w Polsce są znakowane pięcioma kolorami: czarnym, czerwonym, zielonym, niebieskim i żółtym. Kolory te nie wskazują trudności szlaku, ale identyfikują go w terenie. Warto również pamiętać, że istnieją ograniczenia ruchu turystycznego na niektórych szlakach górskich, takie jak zamknięcie szlaków od zmierzchu do świtu. Niezbędne jest odpowiednie wyposażenie: wygodne obuwie trekkingowe, odzież chroniąca przed deszczem i chłodem, nakrycie głowy, zapas wody oraz prowiant.

Przed wyjściem warto poinformować obsługę pensjonatu, hotelu, kwatery, a także bliskich o planowanej trasie i przewidywanym czasie powrotu. Dobrym rozwiązaniem jest również zapisanie w telefonie numerów do miejsca naszego zakwaterowania i poinformowanie w przypadku kiedy nasze zejście z gór się opóźni, a nic nam się nie dzieje, w celu niepotrzebnego uruchamiania akcji ratunkowej, a także numerów alarmowych służb ratowniczych.

Zasady bezpiecznego poruszania się po szlakach górskich.

Podczas wędrówki należy poruszać się wyłącznie wyznaczonymi i oznakowanymi szlakami. Schodzenie z trasy może

prowadzić do zagubienia się lub wejścia na niebezpieczny teren.

Powinniśmy stosować się do znaków i tablic informacyjnych, dostosować tempo marszu do możliwości najsłabszych uczestników grupy, zachować szczególną ostrożność na stromych i śliskich odcinkach, regularnie odpoczywać i nawadniać organizm, nie oddalać się od grupy bez wiedzy opiekuna lub przewodnika.

W przypadku nagłego pogorszenia pogody, wystąpienia burzy lub mgły należy rozważyć zawrót lub schronienie się w bezpiecznym miejscu. Jeśli dojdzie do wypadku w górach, zachowanie spokoju jest kluczowe. Należy jak najszybciej wezwać pomoc za pomocą telefonu alarmowego (w Polsce numer alarmowy GOPR i TOPR to 985 lub 601 100 300) lub zgłosić sytuację na aplikacji Ratunek (aplikacja jest darmowa i działa bez dostępu do internetu). W międzyczasie należy udzielać pierwszej pomocy poszkodowanym i zabezpieczyć ich przed wychłodzeniem lub przegrzaniem, w zależności od warunków atmosferycznych.

Będąc na szlaku nie dokarmiaj dzikich zwierząt. Dokarmianie sprawia, że zwierzęta przyzwyczajają się do obecności ludzi i zaczynają ich szukać. Może to prowadzić do niebezpiecznych sytuacji zarówno dla turystów (ryzyko chorób odzwierzęcych, przypadkowych ugryzień czy poturbowania), jak i dla samych zwierząt, które stają się łatwiejszym celem dla kłusowników.

Jeśli spotkasz dzikie zwierzę, zachowaj bezpieczny dystans i jeśli to możliwe, spokojnie je omiń. Nie hałasuj i nie podchodź, nawet po to, by zrobić zdjęcie. Dzikie zwierzęta z natury unikają kontaktu z ludźmi i najlepiej funkcjonują w swoim naturalnym środowisku. Uszanuj ich przestrzeń i pozwól im żyć na własnych zasadach.

Nie można zapominać także o ochronie przyrody. Góry są domem nie tylko wielu gatunków zwierząt ale i roślin, dlatego należy zachowywać ciszę, nie śmiecić oraz nie zrywać chronionych roślin. Każdy turysta powinien zostawić po sobie szlak w takim stanie, w jakim chciał go zastać.

Redakcja

Jak chronić zwierzęta przed wysokimi temperaturami?

Wysokie temperatury to poważne zagrożenie nie tylko dla ludzi, lecz także dla zwierząt. Fale upałów mogą prowadzić do przegrzania organizmu, odwodnienia, pogorszenia dobrostanu, a w skrajnych przypadkach nawet do śmierci zwierzęcia. W czasie upałów należy przestrzegać podstawowych zasadach opieki nad zwierzętami towarzyszącymi i gospodarskimi.

Najważniejsze zasady

Niezależnie od gatunku zwierzęcia należy:

- zapewnić stały dostęp do świeżej i czystej wody;
- umożliwić schronienie przed bezpośrednim nasłonecznieniem;
- zadbać o skuteczną wentylację pomieszczeń, w których przebywają zwierzęta;
- ograniczać stres oraz wykonywanie zabiegów i czynności związanych z przemieszczaniem zwierząt w najgorętszych godzinach dnia;
- zachować szczególną ostrożność podczas transportu;
- częściej ich doglądać, aby szybko zauważyć pierwsze objawy przegrzania lub odwodnienia.

Zwierzęta domowe

W czasie upałów właściciele zwierząt domowych powinni pamiętać o kilku podstawowych zasadach:

- nigdy nie zostawiaj zwierzęcia w samochodzie – nawet krótki postój może doprowadzić do gwałtownego wzrostu temperatury wewnątrz pojazdu i stanowić śmiertelne zagrożenie dla zwierzęcia;
- spaceruj o odpowiednich porach – psy najlepiej wyprowadzać wcześniej rano oraz wieczorem. Należy unikać spacerów między godziną 11:00 a 16:00, gdy temperatura jest najwyższa;
- chroń łapy zwierzęcia przed gorącą nawierzchnią – rozgrzany asfalt czy beton mogą powodować bolesne oparzenia opuszek łap. Jeśli na-

wierzchnia jest zbyt gorąca dla łoni człowieka, będzie również niebezpieczna dla psa;

woda i cień – zwierzę powinno mieć przez cały czas dostęp do świeżej wody oraz miejsca, w którym może schronić się przed słońcem;

- psy utrzymywane czasowo na uwięzi powinny mieć możliwość przebywania w cieniu oraz stały dostęp do świeżej i czystej wody.

Zwierzęta gospodarskie

Wysokie temperatury wpływają na zdrowie, dobrostan i produktywność zwierząt gospodarskich. W okresie upałów należy zwrócić szczególną uwagę na:

- stały dostęp do wody – w upalne dni zwierzęta piją znacznie więcej niż zwykle. Poidła powinny być regularnie kontrolowane, czyszczone i uzupełniane.
- dostęp do zacienionych miejsc – na pastwiskach i wybiegach zwierzęta powinny mieć możliwość schronienia się w cieniu, np. pod wiatami, drzewami lub w budynkach.
- skuteczną wentylację budynków – w budynkach inwentarskich należy zapewnić odpowiednią wymianę powietrza. W razie potrzeby warto stosować wentylatory lub systemy zraszające, które pomagają obniżyć temperaturę.
- ograniczenie aktywności zwierząt w najcieplejszym momencie dnia – wypas oraz inne czynności związane z obsługą zwierząt warto planować rano lub wieczorem, gdy temperatury są niższe.
- przesunięcie zabiegów na chłodniejszą porę dnia – szczepienia, zabiegi weterynaryjne oraz inne działania mogące powodować stres powinny być wykonywane w godzinach porannych lub wieczornych.
- objawy przegrzania – do niepokojących symptomów należą m.in. przyspieszone oddychanie, ślinotok, apa-

tia, osowiałość czy odmowa pobierania paszy. W przypadku ich wystąpienia należy niezwłocznie skontaktować się z lekarzem weterynarii;

- ochronę przed owadami – w okresie wysokich temperatur warto stosować odpowiednie repelenty, szczególnie w przypadku zwierząt przebywających na pastwiskach i wybiegach.

Bezpieczny transport zwierząt podczas upałów

Szczegółnej uwagi wymaga transport zwierząt w okresie wysokich temperatur. Przewóz należy planować z uwzględnieniem aktualnych prognoz pogody, a załadunek zwierząt – w miarę możliwości – przeprowadzać w godzinach wieczornych lub nocnych. Zwierzęta muszą mieć zapewniony stały dostęp do wody, sprawny system pojenia oraz odpowiednią wentylację środka transportu.

Warto również rozważyć zmniejszenie obsady zwierząt w pojeździe, aby zapewnić swobodny przepływ powietrza i ograniczyć wzrost temperatury wewnątrz środka transportu. Trasy powinny być możliwie krótkie, a plany awaryjne aktualne i dostosowane do sytuacji kryzysowych.

Należy pamiętać, że transportowane mogą być wyłącznie zwierzęta zdrowe, bez objawów choroby, odwodnienia ani przegrzania.

Zapewnienie odpowiednich warunków zwierzętom podczas upałów jest obowiązkiem każdego właściciela, opiekuna i przewoźnika. Odpowiednia profilaktyka, dostęp do wody, cień i właściwa organizacja pracy pozwalają skutecznie ograniczyć ryzyko wystąpienia stresu cieplnego oraz chronić zdrowie i życie zwierząt.

*Źródło: Ministerstwo Rolnictwa
i Rozwoju Wsi*

UPAŁY A DOBROSTAN ZWIERZĄT

Jak chronić zwierzęta przed wysokimi temperaturami?

Wysokie temperatury są zagrożeniem dla zdrowia i życia zwierząt. Mogą prowadzić do odwodnienia, przegrzania organizmu, poparzeń oraz udaru cieplnego. Szczególnej troski wymagają zwierzęta przebywające na zewnątrz.

DBAJMY O ZWIERZĘTA
PODCZAS UPAŁÓW

Ich zdrowie i życie
zależą od naszej
odpowiedzialności

1

ZAPEWNIJ STAŁY DOSTĘP DO WODY

Zwierzę powinno mieć przez cały czas dostęp do świeżej i czystej wody pitnej.

Regularnie wymieniaj wodę.

Czyść miski i poidła.

Umieszczaj wodę w zacienionym miejscu.

Jeśli zwierzę przewraca miskę, zabezpiecz ją przed wywróceniem.

2

ZAPEWNIJ CIEN I SCHRONIENIE

Każde zwierzę musi mieć możliwość schronienia się przed słońcem.

Zapewnij zacienione miejsce odpoczynku.

Buda lub schronienie powinny chronić przed nagrzewaniem.

Unikaj metalowych elementów i blaszanych dachów – mogą osiągać bardzo wysokie temperatury i powodować poparzenia.

Zwierzę powinno mieć możliwość swobodnego przemieszczania się między słońcem a cieniem.

3

NIE ZOSTAWIAJ ZWIERZĄT W SAMOCHODZIE!

Zamknięty samochód nagrzewa się bardzo szybko, nawet przy uchylonych oknach.

Pozostawienie zwierzęcia w aucie podczas upału może doprowadzić do jego śmierci.

4

OGRANICZ AKTYWNOŚĆ W NAJGORĘTSZYCH GODZINACH

Spacery planuj wcześniej rano lub wieczorem.

Unikaj wysiłku fizycznego podczas największych upałów.

Sprawdzaj temperaturę asfaltu i chodników – mogą powodować oparzenia łap.

5

ZWRÓĆ SZCZEGÓLNA UWAGĘ NA ZWIERZĘTA UTRZYMywane NA ZEWNĄTRZ

Zwierzęta gospodarskie i domowe przebywające na wybiegach lub pastwiskach powinny mieć:

stały dostęp do wody.

dostęp do cienia lub zadaszenia.

odpowiednią wentylację pomieszczeń.

możliwość odpoczynku w chłodniejszym miejscu.

6

PAMIĘTAJ O PRZEPISACH

Zgodnie z ustawą o ochronie zwierząt właściciel ma obowiązek zapewnić zwierzęciu warunki chroniące je przed upałem oraz stały dostęp do wody.

Brak odpowiedniego schronienia i dostępu do wody może skutkować odpowiedzialnością prawną.

REAGUJ!

Jeżeli zauważysz zwierzę pozostawione bez wody, bez cienia lub zamknięte w nagrzanym samochodzie – nie bądź obojętny.

Powiadom odpowiednie służby lub organizacje zajmujące się ochroną zwierząt.

NUMER ALARMOWY
112

POLICJA
997

STRAŻ POŻARNA
998

ORGANIZACJE
OCHRONY ZWIERZĄT
(np. TOZ, OTOZ ANIMALS)
– lokalne kontakty
dostępne na stronach
internetowych

INSPEKCJA
WETERYNARYJNA
– najbliższy powiatowy
inspektorat weterynaryjny
(dane kontaktowe na stronie
Głównego Inspektoratu
Weterynarii: www.wetglw.gov.pl)

KILKA SŁÓW O ZDROWIU

Bezpieczne lato – pierwsza pomoc w przypadku udaru cieplnego i słonecznego

Udar słoneczny (porażenie słoneczne) powstaje przy dużym, bezpośrednim nasłonecznieniu – przede wszystkim głowy oraz karku. Miejscowe działanie promieni słonecznych na skórę głowy prowadzi do przekrwienia opon mózgowych i mózgu.

Objawy: bóle i zawroty głowy, zaczerwienienie i poparzenia skóry; ogólny niepokój.

Udar cieplny (porażenie cieplne) to reakcja organizmu, która występuje po dłuższym działaniu wysokiej temperatury na nasze ciało – często połączonej z wysoką wilgotnością i brakiem lub bardzo małym ruchem powietrza. Temperatura ciała staje się tak wysoka, że organizm nie jest w stanie samodzielnie jej obniżyć.

Objawy: wysoka temperatura ciała (powyżej 39°C); gorąca, czerwona, sucha lub wilgotna skóra; szybkie, dobrze wyczuwalne tętno; możliwa utrata przytomności.

Co robić, jeśli wystąpią objawy:

- zadzwoń pod numer 999 lub 112 i natychmiast wezwij pomoc;
- przenieś się w chłodniejsze miejsce;
- obniż temperaturę ciała zimnymi okładami lub nawet zimną kąpielą / zimnym prysznicem;
- gdy przesadzimy ze słońcem, mogą pojawić się wymioty, które są m.in. objawem przegrzania i odwodnienia. W takiej sytuacji ważne jest schładzanie organizmu poprzez picie płynów w temperaturze pokojowej (nie zimnych). Płyny należy spożywać w niewielkich dawkach, ponieważ zmniejsza to ryzyko powrotu wymiotów i tym samym zwiększa przyswajanie wody przez organizm. Jeśli pomoc nie zostanie wezwana w odpowiednim czasie, może dojść do śpiączki, a nawet śmierci.

Czego nie robić?

- Nie podawaj alkoholu ani napojów z dużą ilością kofeiny.
- Nie zmuszaj osoby nieprzytomnej do picia.
- Nie pozostawiaj poszkodowanego samego.
- Nie zwlekaj z wezwaniem pomocy, jeśli stan chorego się pogarsza.

Jak zapobiegać?

Najlepszą ochroną przed udarem jest profilaktyka:

- pij wodę regularnie, nawet jeśli nie odczuwasz pragnienia. Najlepiej sprawdzi się woda wysokozmineralizowana, bo w gorący dzień szybciej te minerały tracimy. — Bardzo dobre są też bogaty w potas sok pomidorowy i woda z dodatkiem miodu, który będzie źródłem glukozy, paliwa dla mózgu,
- unikaj przebywania na słońcu między godziną 11.00 a 16.00,
- noś lekką, przewiewną odzież oraz nakrycie głowy,
- stosuj kremy z filtrem UV,
- ogranicz intensywny wysiłek fizyczny podczas upałów,
- zwracaj szczególną uwagę na dzieci, osoby starsze i przewlekle chore – są najbardziej narażone na przegrzanie.

Pamiętaj! Udar cieplny to stan bezpośredniego zagrożenia życia. Każda minuta ma znaczenie. Szybkie rozpoznanie objawów, natychmiastowe chłodzenie organizmu oraz wezwanie pomocy medycznej znacząco zwiększają szanse na pełny powrót do zdrowia.

Zdj. 4kidspoint.pl

Zdrowe letnie przekąski – postaw na sezonowe warzywa i owoce

Lato to najlepszy czas, aby wzbogacić swoją dietę o świeże, kolorowe warzywa i owoce. Są nie tylko smaczne i łatwo dostępne, ale także bogate w witaminy, składniki mineralne oraz błonnik. W upalne dni organizm potrzebuje odpowiedniego nawodnienia i lekkostrawnych posiłków, dlatego sezonowe produkty stanowią doskonałą bazę zdrowych przekąsek. Sezonowe owoce, takie jak truskawki, maliny, borówki, porzeczki, czereśnie, wiśnie czy morele, dostarczają witaminy C, przeciwutleniaczy i naturalnych cukrów, które dodają energii. Z kolei arbuz i melon, dzięki wysokiej zawartości wody, skutecznie gaszą pragnienie i pomagają utrzymać prawidłowe nawodnienie organizmu. Wśród letnich warzyw warto sięgać po ogórki, pomidory, paprykę, cukinię, rzodkiewki, marchewkę oraz sałatę. Są niskokaloryczne, bogate w błonnik i wspierają prawidłowe funkcjonowanie układu pokarmowego. Świetnie sprawdzają się jako składniki kolorowych sałatek lub chrupiące przekąski podawane z jogurtowym dipem czy hummusem. Zdrowe przekąski nie wymagają skomplikowanego przygotowania. Wystarczy pokroić warzywa w słupki, przygotować sałatkę owocową z dodatkiem mięty lub połączyć naturalny jogurt z sezonowymi owocami i garścią orzechów. Dobrym pomysłem są również domowe koktajle owocowo-warzywne, które dostarczają wielu cennych składników odżywczych i doskonale orzeźwiają. Owoce i warzywa zbierane w sezonie są zwykle świeższe, smaczniejsze i zawierają więcej wartości odżywczych niż produkty sprowadzane z odległych krajów.

Masz cukrzycę? Tych owoców powinieneś unikać

Owoce są ważnym elementem zdrowej diety, dostarczają witamin, składników mineralnych oraz błonnika. Jednak osoby chorujące na cukrzycę powinny wybierać je świadomie. Niektóre owoce zawierają dużo cukrów prostych i mogą powodować szybki wzrost poziomu glukozy we krwi. Nie oznacza to, że diabeetycy muszą całkowicie zrezygnować z owoców. Kluczowe znaczenie ma ich rodzaj, ilość oraz sposób spożycia.

Na które owoce warto uważać? Do owoców o wysokiej zawartości cukru należą przede wszystkim winogrona, dojrzałe banany, arbuzy, czereśnie spożywane w dużych ilościach, mango czy liczi. Szczególną ostrożność należy zachować również w przypadku owoców suszonych, takich jak rodzynki, daktyle, figi czy morele. Podczas suszenia tracą wodę, przez co zawartość cukru w przeliczeniu na porcję jest znacznie wyższa niż w świeżych owocach. Niekorzystnym wyborem są także soki owocowe – nawet te bez dodatku cukru. Zawierają niewiele błonnika i mogą szybko podnosić poziom glukozy we krwi.

Jakie owoce wybierać? Dietetycy najczęściej polecają owoce o niższym indeksie glikemicznym i wysokiej zawartości błonnika. Do tej grupy należą: agrest, wiśnie, jagody, maliny, truskawki, porzeczki, jabłka, cytrusy, takie jak pomarańcze i grejpfruty. Najlepiej spożywać je w całości, a nie w postaci soków. Dobrym rozwiązaniem jest także łączenie owoców z produktami zawierającymi białko lub zdrowe tłuszcze, np. jogurtem naturalnym czy garścią orzechów. Taki posiłek wolniej podnosi poziom cukru we krwi.

Eksperci podkreślają, że nawet owoce uznawane za korzystne należy spożywać z umiarem. Wielkość porcji powinna być dostosowana do indywidualnych zaleceń lekarza lub dietetyka oraz sposobu leczenia cukrzycy.

KĄCIK ZIELARSKI

Nagietek to jedna z najpiękniejszych i najbardziej wszechstronnych roślin leczniczych. Łączy w sobie tradycję zielarską, skuteczność potwierdzoną współczesnymi badaniami oraz bogatą symbolikę ludową. Warto mieć go w ogrodzie i domowej apteczce – jego złote kwiaty od pokoleń pomagają dbać o zdrowie i urodę w naturalny sposób. Nagietek należy do roślin astrowatych, jednorocznych. Znakiem rozpoznawczym tego okazu jest kwiatostan, czyli koszyczek nagietka. Roślina ta ma żółtopomarańczowe kwiaty i balsamiczny zapach. Gdy przekwita, kwiatostan w formie koszyczków staje się mniejszy. Od wieków nagietek lekarski (*Calendula officinalis*) był uważany za jedną z najcenniejszych roślin leczniczych. Kwiaty należy zbierać na bieżąco, w miarę ich zakwitania. Przekazy ludowe sugerują, że najwięcej właściwości leczniczych zachowują te kwiaty, które zostały zebrane przed pełnią księżyca. Kwiat należy zebrać w całości, bez pojedynczego odrywania płatków, z uwagi na to, że cała ta część ma właściwości lecznicze. „Nagietek truczną rozpędzi i oczyści wnętrze” – uważała ponoć św. Hildegarda i stosowała go m.in. do leczenia zatruc pokarmowych i zwalczania bólów żołądka oraz poprawy trawienia. Nagietek lekarski charakteryzuje się bardzo bogatym składem. Trzema dominującymi składnikami tego surowca są: terpeny, flawonoidy oraz karotenoidy. Dzięki nim nagietek ma następujące działanie: moczopędne, żółciopędne, zapobieganie miażdżycy i wzrostowi tzw. złego cholesterolu oraz ochronę wątroby. Flawonoidy wykazują działanie antyoksydacyjne, chroniąc układ odpornościowy, działanie antyoksydacyjne, a przy tym mogą gromadzić się w organizmie jako prowitamina A i zapobiegać występowaniu chorób oczu oraz arteriosklerozie, czyli inaczej miażdżycy. - wpływa przeciwzapalnie i

cytotoksycznie na komórki nowotworowe, ma również działanie antynowotworowe. - przyspiesza gojenie ran i oparzeń, łagodzi podrażnienia skóry, wykazuje działanie przeciwbakteryjne i przeciwgrzybicze, wspomaga regenerację błon śluzowych, działa delikatnie uspokajająco. Napar z nagietka stosuje się przy problemach trawiennych, a także do płukania jamy ustnej przy stanach zapalnych dziąseł i gardła. Zewnętrznie wykorzystuje się go na rany, otarcia, egzemy i popękana skórę.

Dawne przepisy naszych babć:

Maść nagietkowa - 2 garście świeżych kwiatów nagietka, 250 g smalcu gęsiego lub wieprzowego (można zastąpić masłem klarowanym.) Rozgrzać tłuszcz, wsypać kwiaty i podgrzewać kilka minut. Odstawić na noc. Następnego dnia ponownie lekko podgrzać, przecedzić przez gazę i przelać do słoiczków. Maść stosować na skaleczenia, pękającą skórę i oparzenia.

Olej nagietkowy - świeże lub suszone kwiaty wsypać do słoika do 3/4 wysokości. Zalać tłoczonym na zimno olejem słonecznikowym lub oliwą. Odstawić na 3-4 tygodnie w ciepłe miejsce, codziennie lekko potrząsając. Po przedcedzeniu przechowywać w ciemnej butelce.

Herbata z nagietka - 1-2 łyżeczki suszonych kwiatów zalać szklanką wrzątku. Parzyć około 10 minut pod przykryciem. Pić 1-2 razy dziennie.

Nalewka nagietkowa - garść świeżych kwiatów zalać 500 ml alkoholu 40-50%. Odstawić na 2-3 tygodnie, następnie przecedzić. Zewnętrznie można stosować do przemywania drobnych ran po odpowiednim rozcieńczeniu.

Prezentowany materiał nie stanowi porady o charakterze medycznym, ma wyłącznie charakter informacyjny.

Iwona Janiak

Podwójny sukces uczennic z Zespołu Szkół w Grodzisku Dolnym

Z ogromną radością informujemy, że uczennice klasy VII B Zespołu Szkół im. Jana Pawła II w Grodzisku Dolnym: Michalina Niedźwiecka, Maja Kulpa i Paulina Moszkowicz, odniosły sukces, zdobywając I miejsce w Wojewódzkim Konkursie Plastycznym na komiks „Konflikt vs Mediacja”, organizowanym przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w Rzeszowie.

Praca naszych uczennic została najwyższej oceniona przez jury konkursowe, które doceniło jej pomysłowość, walory artystyczne oraz trafne przedstawienie idei mediacji jako sposobu rozwiązywania konfliktów.

To jednak nie koniec sukcesów! W dniu uroczystego wręczenia nagród dziewczęta wzięły udział w dodatkowym konkursie – grze terenowej ulicami Rzeszowa. Zadaniem uczestników było rozwiązywanie zagadek

związanych z Konstytucją RP oraz jak najszybsze dotarcie do siedziby Okręgowej Izby Radców Prawnych. Nasze reprezentantki wykazały się nie tylko wiedzą i spostrzegawczością, ale także doskonałą współpracą, dzięki cze-

mu zajęły również I miejsce w tej rywalizacji. Za oba zwycięstwa uczennice otrzymały cenne nagrody. Serdecznie gratulujemy!

Katarzyna Wnuk

Otwarcie nowej sali gimnastycznej w Opaleniskach

W piątek, 26 czerwca w Szkole Podstawowej im. gen. bryg. W. Nowiny-Sawickiego w Opaleniskach odbyła się wyjątkowa uroczystość, która na długo pozostanie w pamięci całej społeczności szkolnej.

Tego dnia oficjalnie otwarto nową salę gimnastyczną – długo wyczekiwaną inwestycję, która znacząco poprawi warunki do prowadzenia zajęć wychowania fizycznego oraz or-

ganizacji wydarzeń sportowych i kulturalnych. Uroczystość połączono z zakończeniem roku szkolnego 2025/2026 oraz pożegnaniem uczniów klasy ósmej, którzy po latach nauki opuścili mury szkoły, rozpoczynając nowy etap swojej edukacyjnej drogi.

W wydarzeniu uczestniczyli przedstawiciele władz samorządowych, dyrekcja szkoły, nauczyciele, uczenio-

wie, rodzice oraz zaproszeni goście. Nie zabrakło okolicznościowych przemówień, podziękowań dla osób zaangażowanych w realizację inwestycji oraz części artystycznej przygotowanej przez uczniów. Był to dzień pełen wzruszeń, radości i dumy z rozwoju szkoły oraz sukcesów jej wychowanków.

Redakcja

Nauczyciele zdobywali nowe kompetencje w Innsbrucku. Sztuczna inteligencja w centrum międzynarodowej mobilności

Funded by
the European Union

Tuż po rozpoczęciu wakacji, w dniach 28 czerwca - 5 lipca 2026r. ośmioro nauczycieli Zespołu Szkół im. prof. Franciszka Leji w Grodzisku Górnym uczestniczyło w zagranicznej mobilności edukacyjnej do szkoły Praxismittelschule der Pädagogischen Hochschule Tirol w Innsbrucku w Austrii, realizowanej w formule job shadowing (obserwacji pracy). Był to kolejny krok realizacji założeń akredytacji Erasmus+ w naszej placówce. Wyjazd stanowił dobrą okazję do wymiany doświadczeń, poznania nowoczesnych metod nauczania oraz obserwacji rozwiązań stosowanych w europejskim systemie edukacji.

Podczas pobytu uczestnicy mieli możliwość obserwowania zajęć prowadzonych przez austriackich nauczycieli, analizowania organizacji pracy szkoły oraz udziału w spotkaniach poświęconych współczesnym wyzwaniom edukacyjnym. Szczególną uwagę poświęcono wykorzystaniu narzędzi opartych na sztucznej inteligencji w procesie dydaktycznym. Nauczyciele poznali praktyczne sposoby wspierania planowania lekcji, przygotowywania materiałów edukacyjnych, indywidualizacji nauczania oraz tworzenia angażujących ćwiczeń z wykorzystaniem nowoczesnych technologii AI. Obserwowane rozwiązania pokazały, że odpowiedzialnie wykorzystywanie sztucznej inteligencji może stać się cennym wsparciem zarówno dla nauczyciela, jak i ucznia.

Istotnym elementem mobilności były również zagadnienia związane z cyberbezpieczeństwem. Uczestnicy zapoznali się z dobrymi praktykami dotyczącymi ochrony danych osobowych, bezpiecznego korzystania z

zasobów internetowych oraz kształtowania świadomych postaw cyfrowych wśród uczniów. W dobie dynamicznego rozwoju technologii kompetencje cyfrowe i umiejętność bezpiecznego funkcjonowania w sieci stają się nieodzownym elementem współczesnej edukacji.

Wyjazd sprzyjał także rozwijaniu świadomości kulturowej. Bezpośredni kontakt z nauczycielami i uczniami z Austrii umożliwił poznanie lokalnych tradycji, sposobu funkcjonowania szkoły oraz różnic i podobieństw między systemami edukacyjnymi obu krajów. Wspólne rozmowy i wymiana doświadczeń pozwoliły uczestnikom spojrzeć na proces nauczania z nowej perspektywy oraz zainspirowały do wdrażania innowacyjnych rozwiązań we własnej pracy. Zdobyte podczas mobilności doświadczenia zostaną wykorzystane

w codziennej praktyce szkolnej. Nauczyciele planują dzielić się zdobytą wiedzą z gronem pedagogicznym, organizować szkolenia wewnętrzne oraz stopniowo wdrażać poznane metody i narzędzia, ze szczególnym uwzględnieniem odpowiedzialnego wykorzystania sztucznej inteligencji w edukacji.

Mobilność do Innsbrucku przygotowała grunt do bliższej współpracy pomiędzy naszymi placówkami i zorganizowania w przyszłości wyjazdów z uczniami. Wymiana doświadczeń z austriackimi pedagogami, otwartość na nowe technologie oraz rozwijanie kompetencji cyfrowych i międzykulturowych pozwalają jeszcze lepiej przygotowywać uczniów do wyzwań współczesnego świata.

Zespół projektowy

Nowoczesna edukacja i sztuczna inteligencja – szkolenie w Portugalii

Portugalia stała się miejscem zdobywania nowych doświadczeń, inspiracji i praktycznych umiejętności związanych z nowoczesną edukacją. W ramach zagranicznej mobilności nauczyciele z Zespołu Szkół im. Jana Pawła II w Grodzisku Dolnym uczestniczyli w kursach realizowanych w Porto. Troje nauczycieli wzięło udział w szkoleniu „AI Chatbots in Education”, a jedna nauczycielka uczestniczyła w kursie „AI for All: Inclusion in Education and Work”. Wyjazd został sfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach przyznanej naszej placówce akredytacji w programie Erasmus+. Kurs „AI Chatbots in Education” poświęcony był wykorzystaniu chatbotów opartych na sztucznej inteligencji w pracy z uczniami. Program szkolenia obejmował warsztaty oraz liczne zajęcia praktyczne. Uczestnicy poznawali możliwości wykorzystania nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych w procesie nauczania oraz uczyli się, jak skutecznie stosować narzędzia AI do tworzenia angażujących materiałów edukacyjnych. Jednym z ciekawszych elementów kursu była gamifikacja, czyli wykorzystywanie mechanizmów znanych z gier w procesie uczenia się. Pokazywano, jak projektować aktywności dydaktyczne oparte na wyzwaniach, misjach, zdobywaniu punktów, odznak i kolejnych poziomów, a także jak wykorzystywać natychmiastową informację zwrotną do zwiększania motywacji uczniów. Podczas warsztatów opracowywano scenariusze zajęć, które łączyły możliwości chatbotów AI z elementami gier edukacyjnych, tworząc atrakcyjne i spersonalizowane ścieżki nauki. Z kolei kurs „AI for All: Inclusion in Education and Work” koncentrował się na podniesieniu kompetencji nauczycieli w za-

kresie wspierania uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych oraz uczniów doświadczających trudności wynikających z uwarunkowań biologicznych, psychologicznych i społecznych. Uczestniczka szkolenia poznawała praktyczne narzędzia AI, które mogą pomagać uczniom i pracownikom o różnych potrzebach oraz wspierać osoby z różnych środowisk społecznych, kulturowych i językowych. Ważnym elementem kursu była również refleksja nad etycznym wykorzystaniem sztucznej inteligencji, jej ograniczeniami oraz możliwością stosowania jej w sposób odpowiedzialny i inkluzywny. Zdobyta wiedza pozwoliła poszerzyć kompetencje w zakresie dostępności, personalizacji nauczania oraz projektowania działań wspierających równość i różnorodność. Szkolenia pozwoliły uczestnikom zdobyć praktyczne umiejętności związane z wykorzystywaniem sztucznej inteligencji w edukacji, tworzeniem materiałów dydaktycznych oraz planowaniem bardziej nowoczesnych i angażujących zajęć. Zdobyta wiedza z pewnością zostanie wykorzystana podczas codziennej pracy z uczniami i przyczyni się do podniesienia jakości nauczania. Wyjazd do Portugalii był również doskonałą okazją do rozwijania kom-

petencji językowych. Codzienna komunikacja w języku angielskim podczas zajęć i spotkań z uczestnikami z różnych krajów Europy pozwoliła zwiększyć swobodę w posługiwaniu się językiem oraz rozwinąć umiejętności potrzebne we współpracy międzynarodowej. Mobilność była także szansą na wymianę doświadczeń zawodowych, nawiązanie nowych kontaktów i poznanie różnorodności europejskich kultur.

Udział w szkoleniach był cennym doświadczeniem, które połączyło rozwój zawodowy z poznawaniem nowych miejsc i ludzi. Inspiracje przywiezione z Porto z pewnością znajdą zastosowanie w codziennej pracy szkoły, wspierając nowoczesne, otwarte i przyjazne uczniom podejście do edukacji.

*Alicja Zalepa
Elżbieta Matula*

Wspominamy Panią Marię Żak - kobietę wielu talentów

Maria Żak, mieszkanka Wólki Grodzkiej, urodziła się w roku 1945 w Grodzisku Górnym.

Była współzałożycielką Zespołu Śpiwaczo-Obrzędowego „Leszczynka” działającego na terenie naszej gminy od roku 1987. Zespół ten posiada na swym koncie kilka widowisk obrzędowych i spektakli. Ich scenariusze w większości układała pani Maria, czerpiąc pomysły i motywy z ludowej tradycji, przekazów ustnych swojej mamy oraz obserwacji z czasów swojego dzieciństwa i młodości, a przetworzone i ubarwione opracowała do scenicznego przekazu.

Widowiska, do których napisała scenariusze, a później je wyreżyserowała to: „Chrzcziny”, „Dzień wigilijny”, „Owsioki”, „Szczodroki”, „Odprawa parobka”, „Wieczór andrzejkowy”, „Zmówiny”, „Noc Świętojańska”, „Obżyniek”, „Kiszenie kapusty” oraz widowiska kabaretowe na różne okazje. W tej dziedzinie była jedyną w swoim rodzaju postacią, która umiała sprostać zarówno „zatrzymaniu” dla potomności odchodzących w zapomnienie historii i tradycji, jak również „dogodzić” gustom i oczekiwaniom współczesnej publiczności. Pani Maria układała też dla Zespołu liczne przyśpiewki, a oprócz tego

w domowym zaciszu tworzyła piękne wiersze. W 2002 r. objęła funkcję kierownika Zespołu, którą pełniła przez trzynaście lat.

Kolejna dziedzina, w której pani Żak inspirowała zespół do działania, to tworzenie pięknych wieńców dożynkowych. Te oryginalne „dzieła sztuki”, o tematyce religijnej lub innej, wielokrotnie startowały w Podkarpackim Konkursie Wieńca Dożynkowego i rokrocznie były uhonorowane jakąś nagrodą lub wyróżnieniem. Zespół „Leszczynka” promuje również dawne tradycje kulinarne swej miejscowości, gdyż większość jego członkiń to także aktywne członkinie Koła Gospodyń Wiejskich. W roku 2001 „Leszczynka” otrzymała Nagrodę Główną „Złotą Perłę” w Konkursie „Nasze Kulinarne Dziedzictwo roku 2001” zorganizowanym przez dwutygodnik „Modna Gospodyni” za tradycyjną szyszkę weselną, na której wypiek Zespół otrzymał w późniejszym czasie certyfikat. Z kolei w roku 2004 za promocję „sera z beczutki” Zespół zajął III miejsce w Finale Wojewódzkiej Edycji Konkursu „Nasze Kulinarne Dziedzictwo”. Oprócz tego na spotkaniach i konkursach kulinarnych, panie wypromowały jako tradycyjny tutejszy produkt „kapustę z kogutkiem”.

W roku 2005 Pani Maria Żak została uhonorowana za swoje zasługi Odznaką „Zasłużony Działacz Kultury” od Ministra Kultury Rzeczypospolitej Polskiej oraz odebrała Order „Serca Matkom Wsi” nadany przez Zarząd Krajowego Związku Kółek i Organizacji Rolniczych.

Rok 2006 był również pomyślny, zarówno dla kierowniczk, jak i Zespołu. Za wyreżyserowane przez panią Marię widowisko „Chrzcziny” Zespół otrzymał Nagrodę od Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego na XXIII Sejmiku Teatrów Wsi Polskiej w Tarnogrodzie. Niedługo po tym występie przy-

szedł kolejny sukces. Było to przyznanie pani Marii Nagrody Zarządu Powiatu Leżajskiego w dziedzinie twórczości artystycznej oraz upowszechniania i ochrony dóbr kultury.

W 2007 roku za scenariusz i reżyserię widowiska „Zmówiny” Maria Żak zdobyła wyróżnienie na Wojewódzkim Konkursie „Ludowe obrzędy i zwyczaje”. Jej dorobek na niwie amatorskiej działalności artystycznej został nagrodzony Brązowym Medalem „Zasłużony Kulturze – Gloria Artis”. Medal ten nadawany jest osobom szczególnie wyróżniającym się w dziedzinie twórczości artystycznej, działalności kulturalnej lub ochronie kultury i dziedzictwa narodowego przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

W 2008 roku pani Maria otrzymała nagrodę indywidualną za scenariusz i reżyserię widowiska „Pierwszy wygon krów” w I Eurokarpackim Kulturalnym Taborze Pasternym w Tyrawie Wołoskiej, a Zespół uhonorowano II nagrodą.

Koleżanki z Zespołu wspominają ją jako osobę bardzo ciepłą, serdeczną, bezkonfliktową, uczynną i zawsze chętną do pomocy i działania.

Zmarła w 2018r. pozostawiając po sobie bogaty dorobek w dziedzinie folkloru i nieszablonowej, unikalnej twórczości, które dotychczas stanowią kluczowy repertuar Zespołu „Leszczynka”.

Ośrodek Kultury

Lato pełne pikników w naszej gminie

W niedzielę, 7 czerwca, na placu obok remizy OSP Podlesie odbył się Piknik Rodzinny zorganizowany przez KGW i OSP Podlesie. Wydarzenie cieszyło się dużym zainteresowaniem mieszkańców oraz gości, którzy licznie przybyli, aby wspólnie spędzić czas w miłej i rodzinnej atmosferze.

Na uczestników czekało wiele atrakcji. Dzieci świetnie bawiły się podczas animacji i konkursów z nagrodami, korzystały z dmuchanej zjeżdżalni oraz placu zabaw. Dużym zainteresowaniem cieszył się również pokaz sprzętu strażackiego oraz pokaz udzielania pierwszej pomocy. Nie zabrakło także pysznego poczęstunku przygotowanego przez panie z KGW. Goście mogli skosztować domowych ciast i deserów, pierogów, bigosu, chleba ze smalcem, gofrów oraz wielu innych smakołyków. Dla ochłody dostępne były napoje dla

dzieci i dorosłych, a najmłodsi mogli bezpłatnie delektować się watą cukrową.

Serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do organizacji wydarzenia oraz wszystkim uczestnikom za tak liczne przybycie. Cieszymy się, że mogliśmy wspólnie spędzić ten dzień, integrując lokalną społeczność i tworząc piękne wspomnienia.

KGW Podlesie

Piknik Rodzinny odbył się również 14 czerwca w Wólce Grodzkiej.

Od godziny 14:00 teren szkoły wypełnił się radosną atmosferą, kolorowymi dekoracjami i uśmiechami uczestników. Piękna, słoneczna pogoda sprzyjała wspólnej zabawie na świeżym powietrzu. Dla dzieci przygotowano wiele atrakcji, które cieszyły się ogromnym zainteresowaniem. Nie zabrakło gier, konkursów i zabaw integracyjnych, w których chętnie uczestniczyły całe rodziny.

Podczas pikniku można było posłuchać muzyki, porozmawiać z sąsiadami oraz spędzić czas w miłej, rodzinnej atmosferze. Dużym powodzeniem cieszył się również poczęstunek przygotowany przez rodziców i organizatorów. Na stołach pojawiły się domowe wypieki, przekąski oraz napoje.

Największą wartością tego wydarzenia była możliwość wspólnego spędzenia czasu, integracji społeczności szkolnej oraz budowania pozytyw-

nych relacji między dziećmi, rodzicami i nauczycielami. Wszyscy uczestnicy zgodnie podkreślali, że był to dzień pełen radości, śmiechu i niezapomnianych chwil.

Serdecznie dziękujemy wszystkim osobom zaangażowanym w organizację pikniku oraz uczestnikom za tak liczne przybycie. Już dziś z niecierpliwością czekamy na kolejne wspólne spotkanie!

SP Wólka Grodzka

Przed wakacjami teren Zespołu Szkół im. Jana Pawła II w Grodzisku Dolnym wypełniły muzyka, radość i rodzinna atmosfera. Piknik Rodzinny, zorganizowany przez Dyрекcję Szkoły i Radę Rodziców, zgromadził uczniów, rodziców oraz mieszkańców gminy.

Na uczestników czekał bogaty program artystyczny – występy uczniów, przedszkolaków, szkolnego chóru oraz zaproszonych zespołów i młodych artystów. Nie zabrakło również pokazów strażackich, spotkania z policją, warsztatów pierwszej pomocy, dmuchanego placu zabaw, gier, animacji, malowania twarzy i loterii fantowej.

Dużym powodzeniem cieszył się kiermasz kulinarny przygotowany przez Radę Rodziców. Serdecznie dziękujemy pani Elżbiecie Bauer, panu Krzysztofowi Pelcowi oraz wszystkim rodzicom za ogromne zaangażowanie i przygotowanie pysznych poczęstunków.

Dziękujemy nauczycielom i pracownikom szkoły za pracę i pomoc w organizacji wydarzenia, a także władzom Gminy Grodzisko Dolne, Ośrodkowi Kultury, Bibliotece Publicznej, KGW w Podlesiu, GOK w Giedlarowej, OSP w Grodzisku Dolnym oraz Komendzie Powiatowej Policji w Leżajsku za wsparcie.

Szczególne podziękowania kierujemy do Sponsorów Pikniku Rodzin-

nego i Dnia Dziecka: Bank Spółdzielczy w Leżajsku wraz z Oddziałem w Grodzisku Dolnym, Bas Galeria Grodzisko Dolne, Studio Kosmetyczne Lejdis Agnieszka Stępień, Salon Fryzjerski „Róża” – Róża Kucza, Apteka Prywatna Berberis, Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska”, Delikatesy „Hitpol”, KamAn ART Grażyna Skrętkowska, Forneri Polska Sp. z o.o., LYRECO POLSKA, Bar „U Żusta”, Karolla Family Sp. z o.o.,

Łukasz Kida, Grodziskie Zacisze. Dziękujemy wszystkim za każdą pomoc, dobre słowo, poświęcony czas i okazane serce. Dzięki Państwa wsparciu mogliśmy stworzyć dzień pełen radości, integracji i niezapomnianych wspomnień.

*Z wyrazami szacunku i wdzięczności
Monika Fila*

Nie zabrakło także dobrej zabawy w naszym Parku podworskim. W dniu 21 czerwca kolejny już raz Gminna Biblioteka Publiczna w Grodzisku Dolnym zorganizowała piknik rodzinny z masą atrakcji. Jak zawsze, największą uciechę sprawiły najmłodszym dmuchane zjeżdżalnie oraz gry i zabawy z animatorkami, m. in. puszczanie baniek mydlanych, tańce z pomponami, czy zabawy kaczuszkami.

Najmłodsi „zbijali piątkę” i robili sobie

pamiątkowe zdjęcia z chodzącą maskotką Luigi. Dzieciaki bawiły się świetnie, biegały uśmiechnięte, tryskając radością. Gdy zmęczenie dało się im we znaki, razem z rodzicami na rozłożonych kocykach oglądali wyświetlaną na ekranie plenerowym bajkę. Serce rośnie na widok rodzin spędzających miłe chwile na wspólnym seansie.

Na naszym pikniku nie zabrakło również smaczków przekąsek, o które zadbała KGW Opaleniska. Panie serwowały m. in. pierogi, frytki, ciasta, gofry, deserki oraz orzeźwiający lemoniadę, a do ich stanowiska ciągle ustawiała się ogromna kolejka. Serdecznie dziękujemy Paniom z KGW za przygotowanie wszystkich pyszności i obsługę stanowiska gastronomicznego. Podczas pikniku, nasza biblioteka zorganizowała również kiermasz książek. Każdy mógł znaleźć ciekawą lekturę dla siebie w bardzo okazyjnej cenie.

W środowe popołudnie 24 czerwca w Parku w Miasteczku odbył się piknik dla dzieci i młodzieży uczęszczających na zajęcia muzyczne i taneczne w naszej placówce. Na tę okoliczność przygotowano dla naszych podopiecznych różne atrakcje i smakołyki. Wszyscy chętni mogli korzystać z dmuchanej zjeżdżalni lub bawić się na placu zabaw przy muzyce. Panie z KGW w Grodzisku Dolnym przygotowały wspaniały poczęstunek – pyszne gofry z różnorodnymi dodatkami, muffinki, owocowy kompot, wafle oraz frytki. Były również kielbaski pieczone na ognisku i wata cukrowa, po którą ustawiała się co rusz długa kolejka. Na scenie rozbrzmiewały piosenki w wykonaniu dziewcząt z grup wokalnych prowadzonych przez pana Wojtkę. W tej miłej, letniej atmosferze czas upłynął szybko i przyjemnie. Wszystkim – zarówno dzieciom jak i rodzicom – przydały się te chwile relaksu po intensywnej całorocznej pracy.

Ośrodek Kultury

Przygotowane pozycje cieszyły się dużym zainteresowaniem zarówno wśród dorosłych, jak również - najmłodszych czytelników. Wszystkich, którzy na kiermaszu nie znaleźli nic dla siebie, serdecznie zapraszamy po wypożyczenia do naszej gminnej biblioteki.

Serdecznie dziękujemy wszystkim za tak liczne przybycie, uśmiechy i wspaniałą energię, która towarzyszyła nam

przez cały czas. Słowa wdzięczności, kierujemy również do wszystkich zaangażowanych w organizację tego wydarzenia.

Do zobaczenia na pikniku w Parku podworskim na zakończenie lata!

Gminna Biblioteka Publiczna

Lasowiacki folklor kolejny raz w Grodzisku

Lasowiacka kultura to część naszej lokalnej tożsamości. Z jej źródeł wzięło początek wszystko, co dotychczas istnieje w tutejszej świadomości, obyczajach, tradycji, zawodach i sposobie życia. Wystarczy spojrzeć historyczne fakty, by uzmysłowić sobie, jak daleko jesteśmy powiązani i zżyci z tym, co stanowi nasze rodzime korzenie.

Mimo upływu czasu i oczywistych zmian i dostosowań do teraźniejszości, w duszy wciąż gra nam muzyka i łączy wspólnota lasowiackich przodków. A my – jako jej spadkobiercy – z dumą ją kultywujemy i staramy się zatrzymać dla przyszłych pokoleń w możliwie autentycznym, tradycyjnym kształcie.

Sobotnie popołudnie 11 lipca 2026 roku zgromadziło w Grodzisku „Miasteczku” uczestników VI Festiwalu Kultury Lasowiackiej i IV Przeglądu Muzycznego, a także miłośników folkloru. Wykonawcy walczyli o pozycję w gronie najlepszych oraz nagrody pieniężne ufundowane przez Zarząd Województwa Podkarpackiego. Przesłuchania trzydziestu pięciu podmiotów wykonawczych odbywały się w czterech kategoriach występujących:

- zespoły śpiewacze (bez towarzyszenia instrumentalnego) – 14,
- soliści instrumentalni – 7,
- soliści śpiewacy – 8,
- kapele ludowe (bez udziału solistów śpiewaków) – 6.

Tegoroczny festiwal zgromadził bardzo liczne grono uczestników. Na ogół wszyscy prezentowali wysoki poziom zarówno archaicznych pieśni, jak i oryginalnych melodii, językowo wiernie przekazywali dawne teksty i występowali w autentycznych regionalnych strojach. Dla wszystkich była to zatem prawdziwa biesiada zmysłów i kulturalnych przeżyć.

Jednocześnie miło jest nam poinformować, iż nasi muzycy stanęli wysoko na podium. W kategorii solistów-instrumentalistów Michał Rydzik zajął I miejsce, a Agnieszka Rydzik III miejsce. Kapela ludowa „Grodziszczoki” w swojej kategorii sięgnęła po II nagrodę.

Podczas wydarzenia działały również stoiska kulinarne KGW z Wólki Grodzkiej i Grodziska Dolnego z potrawami lasowiackimi. Serwowa-

no: gołąbki z kaszą gryczaną i tartymi ziemniakami z z sosem grzybowym, pierogi, „zoibak” czy grodziską szyszkę weselną. Browar rzemieślniczy „Lasowiak” oferował pyszne napoje piwne.

Ostatnie spotkanie dowodzi, iż lasowiacki folklor mimo że bliski, może być odkrywany wciąż na nowo. Zależy jak na to spojrzymy i jaki nadamy nurt tej muzyce.

Małgorzata Burda-Król

Muzyczna podróż w czasie z zespołem „Barque Ensemble”

W piątkowy wieczór, 19 czerwca w Ośrodku Kultury im. Zofii Trynietkiej w Grodzisku Dolnym gościliśmy wyjątkowy zespół muzyczny - „Barque Ensemble”, który zaprezentował koncert zatytułowany „Z fagotem przez świat”. Jest to zespół, który zgłębia świat muzyki dawnej skupiając się na ożywianiu zapomnianych kompozycji z XVIII wieku, tak by brzmiały one w sposób najbliższy temu z czasów ich twórców. Muzycy starają się jak najwierniej odtworzyć dawny język muzyczny korzystając z wielu źródeł: dawnych podręczników, traktatów muzycznych, wiedzy o historii kultury i obyczajów, ikonografii czy nawet badań językowych. A wszystko po to, by lepiej zrozumieć sposób myślenia kompozytorów oraz mowę dźwięków, którą ci posługiwali się przed wiekami.

Tego wieczoru wykonawcy wprowadzili słuchaczy w niezwykle muzyczny

świat. W sali widowiskowej popłynęły wykonane na historycznych instrumentach utwory przenosząc odbiorców do odległej epoki baroku. Jednakże głównym bohaterem tego spotkania był fagot, który towarzyszył pozostałym instrumentom, jak też występował w partiach solowych.

Fagot to instrument dęty drewniany. Jego sercem jest podwójny stroik, który wprowadzany jest w drgania

przez słup powietrza. To właśnie stroik nadaje fagotowi jego wyjątkowe, ciepłe brzmienie.

Piątkowy wieczór i spotkanie z dawną muzyką było dla słuchaczy niezwykle interesującą oraz inspirującą podróżą w czasie odkrywającą przed nimi piękno i bogactwo europejskiej kultury zapisanej w muzycznym świecie.

Ośrodek Kultury

Święty Szarbel w bibliotece

W dniu 16 czerwca 2026 roku naszą bibliotekę odwiedził Jacek Kotula wraz z relikwiami Św. Szarbela. Zwiedził Liban- Ojczyznę Św. Szarbela. Na spotkanie przybyło wielu mieszkańców naszej gminy. Było to spotkanie pełne ciekawych informacji o państwie Liban oraz o samym Świętym i jego cudach.

Pan Jacek na początku opowiedział jak zaczęło się spotkanie z Relikwiami Św. Szarbela. Miał brata w zakonie Karmelitów, który opiekował się

Relikwiami, a po śmierci zostały przekazane Panu Jackowi Kotuli. Aby zgłębić swoją wiarę i historię Świętego zaczął odwiedzać państwo Liban, gdzie Św. Szarbel urodził się i żył. To mały, górzysty kraj wielkości naszego województwa podkarpackiego, położony nad Morzem Śródziemnym, obowiązkowym językiem jest arabski i francuski, występuje tam 16 religii m. in. muzułmanie, maronici, druzowie, prawosławni i protestanci.

Jego krajobraz jest zdominowa-

ny przez dwa główne pasma górskie (Góry Liban, Antyliban) biegnące równolegle do wybrzeża Morza Śródziemnego, które rozdziela żyzna dolina Bekaa (Z Pisma Świętego- Dolina Celesyrii). Dolina Bekaa ma długość 180 km, występuje tam bardzo żyzna ziemia - plony zbiera się 4 razy do roku, dlatego jest nazwana „Spichlerzem Libanu”.

Jusuf Antun Machluf, bo tak brzmi jego prawdziwe imię i nazwisko urodził się w 1828 roku w górskiej wiosce Bika Kafra w Libanie. Był jednym z pięciorga dzieci. Jego głównym zajęciem w dzieciństwie był wypas bydła. Po osiągnięciu dojrzałości Św. Szarbel udał się do jednego z 72 klasztorów w Libanie, w mieście Annaya, gdzie przyjął święcenia i imię zakonne Szarbel w 1859 roku (co oznacza Szarb - historia, bel- Bóg). Głównym przesłaniem Szarbela było oddać się

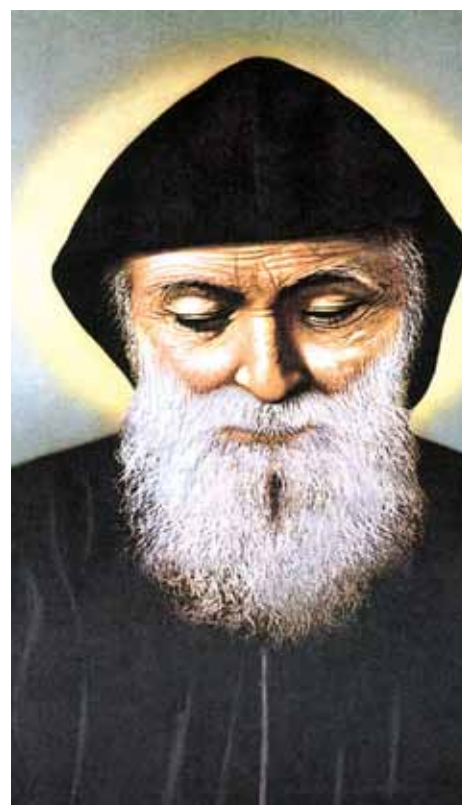

Bogu. Już za życia za jego wstawiennictwem miały miejsce cuda. Pierwszy cud był w 1875 roku, kiedy to uprawy ominęła szarańcza, dzięki poświęceniu pól przez Szarbela. Święty żył w pustelni Świętych Piotra i Pawła, która należała do maronickiego klasztoru św. Marona w Annaya. Spędził w niej ostatnie 26 lat. Ludność widząc wiarę i cuda Szarbela mówiła, że jest „pijany Bogiem”. Dożył 70 lat, po udarze leżał w agonii przez 6 dni, zmarł w Wigilię Bożego Narodzenia 24 grudnia 1898 roku. Po jego śmierci przez 45 dni miało miejsce cudowne zjawisko na niebie: pojawiła się światłość nad klasztorem. Współbracia odkopali ciało Szarbela i stwierdzono, że jest ono cały czas ciepłe. Włożono je powtórnie do ocynkowanej trumny z spod, której zaczął wypływać olej.

Po zbadaniu okazało się że jest to osocze, które przestało wypływać dopiero po beatyfikacji Szarbela w 1965 roku. Beatyfikacji dokonał Papież Paweł VI. Ten sam Papież w roku 1977 kanonizował Szarbela. Przez wstawiennictwo Św. Szarbela dokonuje się każdego roku wiele cudów i uzdrowień ludzi obarczonych ciężkimi chorobami. Do tej pory spisano 29 747 cudów. Spotkanie z Panem Jackiem przebiegło w miłej atmosferze i głębokim wzruszeniu. Po spotkaniu można było zakupić książki pt. „Św. Charbel orędzia z nieba” i „Św. Charbel mnich cudotwórca”. Słuchacze mieli przyjemność otrzymać olej i żywicę Św. Szarbela oraz mogli ucałować relikwie Świętego. Wyżej wymienione tytuły są dostępne w bibliotece.

Gminna Biblioteka Publiczna

Spotkanie DKK - „Kucharze dyktatorów”

Na ostatnim spotkaniu, w dniu 25 czerwca członkinie DKK rozmawiały o książce Witolda Szablowskiego „Kucharze dyktatorów”. Recenzja przedstawiona poniżej. Witold Szablowski w reportażu pt. „Kucharze dyktatorów” pokazuje świat totalitarny, z niezwykłym naciskiem na kulinarne zwyczaje i kulisy ich funkcjonowania.

Autor z dużą precyzją i wyczuciem łączy elementy reportażu, historii oraz gastronomii, tworząc unikalny obraz reżimów: Władimira Putina, Muammar Kaddafiego, Wojciecha Jaruzelskiego, Augusto Pinocheta, Kim Dzong Il, Idi Amina, Fidela Castro, Envera Hodża, Saddama Husajna, Pol Pota.

Szablowski zabiera czytelnika w podróż przez różne epoki i miejsca, od nazistowskich Niemiec, poprzez Związek Radziecki, aż po inne autorytarne systemy. W każdej z tych przestrzeni autor przedstawia, jak jedzenie i kuchnia służyły jako narzędzia propagandy, symboli władzy, a także jako element budujący obraz dyktatora w oczach poddanych. Przykłady, które autor przytacza, są bogate w szczegóły i anegdota, co sprawia, że książka jest nie tylko pouczająca, ale także niezwykle wciągająca i pełna nieoczekiwanych spostrzeżeń. Autor nie tylko przekazuje wiedzę, ale także skłania do refleksji nad relacją między kulturą kulinarną a mechanizmami władzy.

Podsumowując, „Kucharze dyktatorów” to świetnie napisana, oryginalna i głęboko pouczająca publikacja, która z pewnością przypadnie do

gustu czytelnikom ceniącym niekonwencjonalne podejście do historii i kultury. Witold Szablowski stworzył dzieło, które nie tylko poszerza horyzonty, ale także zachęca do głębszego spojrzenia na relacje między władzą a codziennym życiem jej nosicieli, ukazując, że nawet w najbardziej skomplikowanych epokach można znaleźć elementy ludzkiej codzienności i zwyczajów.

Gminna Biblioteka Publiczna

Michał Rydzik z II nagrodą podczas Festiwalu Kapel i Śpiewaków Ludowych

Jubileuszowy, 60. Ogólnopolski Festiwal Kapel i Śpiewaków Ludowych w Kazimierzu Dolnym po raz kolejny zgromadził miłośników folkloru z całej Polski. Przez kilka dni kazimierski rynek wypełniały dźwięki tradycyjnej muzyki, śpiew, barwne stroje ludowe oraz spotkania z kulturą przekazywaną z pokolenia na pokolenie. To wyjątkowe wydarzenie od sześćdziesięciu lat udowadnia, że polska kultura ludowa pozostaje żywa i wciąż inspiruje kolejne pokolenia twórców. W dniach 25–27 czerwca jury wysłuchało 127 podmiotów wykonawczych, w tym 19 kapel, 41 zespołów śpiewaczych, 16 solistów instrumentalistów, 26 solistów śpiewaków oraz 25 grup w konkursie „Mistrz i Uczeń”. W festiwalu uczestniczyło blisko 600 artystów ludowych z 14 województw.

W gronie laureatów znalazł się Michał Rydzik, który zdobył II nagrodę

w kategorii solistów instrumentalistów. To znaczące wyróżnienie przyznane za wysoki poziom artystyczny, autentyczność wykonania oraz pielęgnowanie regionalnych tradycji muzycznych.

Ogólnopolski Festiwal Kapel i Śpiewaków Ludowych jest jedynym w Polsce wydarzeniem prezentującym twórczość muzyczną artystów ludowych w jej nieprzetworzonej, tradycyjnej formie. Jego celem pozostaje dokumentowanie, ochrona i popula-

ryzacja autentycznego repertuaru, regionalnych stylów wykonawczych oraz gry na tradycyjnych instrumentach ludowych.

Poza konkursem na uczestników czekały liczne atrakcje, m.in. Ogólnopolskie Seminarium Folklorystyczne, Targi Sztuki Ludowej, barwne korowody, warsztaty, pokazy oraz wieczorne potańcówki, które stworzyły niepowtarzalną atmosferę święta polskiego folkloru.

Ośrodek Kultury

Leszczyńska na FESTYNIE POD PLATANEM w Zarzeczu

Muzyka, tradycja i wyjątkowa atmosfera – tak w skrócie można podsumować FESTYN POD PLATANEM – XXVII Przegląd Grup Śpiewaczych, który odbył się 14 czerwca w Zarzeczu. W malowniczym otoczeniu zabytkowego zespołu pałacowo-parkowego wystąpiło aż 20 zespołów z różnych zakątków Podkarpacia, prezentując pieśni zalotne oraz dawne pieśni dziadowskie i odpustowe. Naszą gminę reprezentował Zespół „Leszczyńska” z Wólki Grodzkiej.

Nie zabrakło konkursowych emocji, spotkań z żywą tradycją oraz dodatkowych atrakcji, takich jak zwiedzanie Muzeum Dzieduszyckich.

Ośrodek Kultury

Festiwal „DZIECKO W FOLKLORZE”

32. edycja Ogólnopolskiego Festiwalu Folklorystycznej Twórczości Dziecięcej „Dziecko w Folklorze”, która odbyła się 21 czerwca br. w Baranowie Sandomierskim, po raz kolejny zgromadziła młodych artystów z całej Polski, którzy z pasją prezentowali bogactwo regionalnych tradycji, muzyki, śpiewu i tańca ludowego.

Wśród uczestników tegorocznej edycji

zaprezentowała się Weronika Brzyska, która za swój występ zdobyła III miejsce w kategorii instrumentalistów. To wyróżnienie jest efektem jej ciężkiej pracy, talentu oraz zaangażowania w kultywowanie tradycji ludowych.

Serdecznie gratulujemy Weronice i życzymy kolejnych sukcesów.

Ośrodek Kultury

Wyjątkowy finał sezonu teatralnego w Ośrodku Kultury

„Po co jest teatr? Żeby wszystko było inne niż dotąd...” – pisała Joanna Kulmowa. To właśnie te słowa stały się inspiracją do stworzenia spektaklu „Po co jest teatr”, który zakończył kolejny sezon pracy naszej grupy teatralnej. Nikt z nas nie przypuszczał jednak, że będzie to przedstawienie tak wyjątkowe. Nie tylko dlatego, że opowiadało o magii teatru, ale również dlatego, że stało się symbolicznym pożegnaniem z dziewięciorgiem aktorów, z którymi miałam zaszczyt i przyjemność pracować przez ostatnie pięć lat.

Pożegnania nigdy nie są łatwe. Szczególnie wtedy, gdy za wspólnie spędzonym czasem kryją się dziesiątki godzin prób, liczne występy, niezliczone rozmowy, emocje, sukcesy i porażki. Nie da się zapomnieć wspólnych chwil, wzruszeń przed premierami, tremy ukrywanej za kulisami, śmiechu podczas prób i ogromnej radości po udanych występach. Teatr to przecież nie tylko scena. To ludzie. To relacje. To wspólne przeżywanie wszystkiego, co dzieje się pomiędzy pierwszym przeczytaniem scenariusza a ostatnim ukłonem przed publicznością.

Podczas finałowego spotkania w Ośrodku Kultury nie brakowało wzruszeń. Szczególnie poruszające były słowa pożegnania, które usłyszeliśmy od naszych aktorów. Szczere, prawdziwe, płynące prosto z serca. Słowa skierowane do mnie, pani Alicji Sigdy oraz pana Dariusza Wróbla. W tych kilku zdaniach było wszystko – wdzięczność, wspomnienia, emocje i świadomość, że kończy się pewien ważny etap. Nie zabrakło też. Były po obu stronach. Trudno było je powstrzymać, gdy wracały wspomnienia wspólnie przebytej drogi. Dziś żegnam dziewięciorgo wspólnych młodych aktorów: Katarzynę Baj, Lenę Czerwonkę, Annę Pa-

pak, Julię Moszkowicz, Julię Rachwał, Joannę Kulińską, Michała Świadera, Natalię Kłosowską oraz Kornelię Deput. Każde z Was wniosło do naszej grupy coś wyjątkowego – talent, wrażliwość, energię, poczucie humoru i własną, niepowtarzalną osobowość. Przez pięć lat wspólnie tworzyliśmy spektakle, pokonywaliśmy trudności, przeżywaliśmy chwile zwątpienia, ale przede wszystkim cieszyliśmy się sukcesami i możliwością bycia razem. Jestem z Was ogromnie dumna. Kilka lat temu spotkałam małe, nieśmiałe, czasem przestraszone dzieci. Dziś żegnam młodych ludzi, którzy potrafią odważnie stanąć na scenie, zabrać głos, współpracować z innymi i wierzyć we własne możliwości. To jedna z najpiękniejszych nagród, jakie może otrzymać instruktor i opiekun grupy teatralnej.

Dziękuję Wam za zaufanie, za każdą rolę, każdy uśmiech, każdą łzę, każdy sukces i każdą trudną chwilę,

którą przeżywaliśmy razem. Dziękuję za to, że przez pięć lat tworzyliśmy coś znacznie większego niż przedstawienie – tworzyliśmy wspólnotę. Na nowy etap życia życzę Wam odwagi w realizowaniu marzeń, wiary we własne możliwości, ludzi, którzy będą Was inspirować, oraz pasji, która nigdy nie pozwoli Wam się zastrzymać. Życzę, abyście zawsze mieli w sobie tę dziecięcą ciekawość świata, wrażliwość i umiejętność dostrzegania piękna tam, gdzie inni go nie widzą.

Mam nadzieję, że teatr pozostanie z Wami na zawsze. Nawet jeśli nie będziecie już stawać na scenie, niech nauczy Was patrzeć na świat uważniej, odważniej i z większą wyobraźnią. A jeśli kiedyś usłyszycie pytanie: „Po co jest teatr?”, będziecie znali odpowiedź.

Bo teatr zostawia ślad w sercu na całe życie.

Monika Fila

Bajka - „Droga do szczęścia” - ks. Jan Szczepaniak

Krecika zawsze otaczało radosne towarzystwo kochających go zwierzątek. Tego jednak dnia wyszedł na łąkę sam. Słoneczko świeciło głaskając go ciepłymi promieniami, a kwiatki zachęcały do radosnych spacerów. Nagle zatrzymał się. Na ziemi leżała żmija. Wyglądała biednie, jakby u niego szukała pomocy. Nie wypadało omiąć potrzebującego.

Zatrzymał się. Żmija spojrzała na niego wzrokiem, który nie znosił sprzeciwu.

- Wypij ten nektar! Bardzo proszę. Wypij!... Krecik widział, jakby żmija był spragniona i czuł, że gdy on wypije, to sprawi jej radość i uratuje życie. Nie chciał robić jej przykrości, więc skosztował słodki i orzeźwiający napój. - Jeszcze troszkę, nie zaszkodzi, to dobre, naturalne – żmija zachęcała, a krecik pił powoli. - Teraz chodź za mną, coś ci pokażę, chyba nie boisz się podziemnych ścieżek?

- Nie boję się, napój dodał mi odwagi – mówił krecik powoli posuwając się wąskim tunelem. Żmija знаła doskonale drogę i posuwała się szybko, krecik z trudem za nią nadążał. Nagle znaleźli się przed wielkimi drzwiami, które otworzyły się przed nim i zobaczyli przepiękny świat. Wszystko świeciło, pachniało, zapraszało do wędrówki i rozkoszy. - Gdzie ja jestem? Może umarłem i znajduje się w krainie szczęścia? – mówił sam do siebie.

- Jesteś na drodze prowadzącej do szczęścia. Widzisz tę ogromną koronę, to dla ciebie króla podziemi. Pod koroną znajduje się podziemny pałac szczęścia, twój cel – gad wskazał na odległe miejsce.

Każdy krok krecika był radosny, wszystko tutaj było dobre, nie istniało cierpienie, smutek, nie było żadnych problemów i zmartwień. Smaczne jedło, wesołe towarzystwo pociągало skromnego krecika do kolejnych rozkoszy. Jedna rzecz go tylko zastanawiała. Nie można było nikomu niczego odmówić, zrezygnować z proponowanej uciechy, czy daru. Powiedzieć: „Nie” było wielkim nietaktem, grzechem, prawie zbrodnią. Ale dlaczego krecik miałby cokolwiek odmawiać? Wszystko tutaj było dobre, potrzebne i przyjemne. Przez moment, ale tylko na krótką chwilę, pomyślał o swojej myszce i sierotce, ale szybko otrząsnął się czując, że nie wypada tego czynić. Zbliżał się cel wędrówki. Krecik niecierpliwił się, był niespokojny i chociaż obawiał się, że w pałacu spotka się z kimś nieznanym, ciągle przyśpieszał kroku.

Krecik zaginął!! Ostatnio ktoś widział go na łące. Myszka biegła w tamtym kierunku. Nagle spostrzegła leżącą żmiję.

- Masz to wypić! – głos żmii nie znał sprzeciwu.

- Ja nie pijam takich rzeczy...

- To rozkaz! – żmija posunęła naczynie pod noskę myszki.

Zapewne posłuszna myszka skosztowałaby, a potem wypila, ale Kajtek kierując się zdrowym instynktem biegł za myszką i widząc, że jest w niebezpieczeństwie, skoczył na gada z pazurami. Żmija plunęła jadem. Chybiła jednak, więc rozwarła paszczę by ukąsić Kajtkę, ale w pobliżu były inne koty. Walka trwała krótko. Gad uciekał w popłochu, rozchlapując napój. Nadfrunęła sowa, spojrzała na dziwny napój, umęczone walką koty i przestraszoną myszkę.

- Żmija uwiodła krecika. Dała mu napój uszczęśliwiający. Zaprowadziła go do podziemnej krainy z której nie ma

odwrotu – wyszeptała sowa przygnębionym głosem.

Biedna myszka stała bezradnie. Po chwili razem ze wszystkim zwierzętami powoli dreptała w stronę podwórka. Zwierzęta poszły dalej, a ona zawróciła, odnalazła trop krecika i szła w kierunku podziemnej krainy. Spojrzała w ciemności podziemi i bez namysłu kroczyła wąskimi kanałami. Po jakimś czasie napotkała drzwi, które otworzyły się zapraszając do wnętrza. Znalazła się w obszernej sali. Ustawione tam były liczne stoły, które ugiwały się od pysznego jadła. Pod stołami leżały odpadki, okruchy i zwały porzucanej żywności. Myszka, która żyła bardzo skromnie, gdy miała trzy ziarenka zboża, zawsze jedno z nich oddawała biedniejszemu stworzeniu, patrzyła teraz z przerażeniem. Tutaj należało dużo jeść, a marnowanie żywności było oznaką dobrobytu, dobrych manier i poziomu społecznego. To, co dla wszystkich w tym pomieszczeniu było radością życia, dla niej było wielką przykrością. Pobiegnęła dalej.

Kolejna wielka sala nappełniła ją lękiem. Była oświetlona, jasna, pełna przepychu i głośnego śmiechu. Ona miała w sercu wielki ból po stracie krecika, nie mogła się cieszyć, bawić i stroić. Wszelka próżna radość, sprawiała jej ogromną przykrość. Szła pełna cierpienia dalej, ścigana wzrokiem zwierząt i ludzi. Oni byli wspaniali, mądrzy, wielcy, a ona zła, niedobra i głupia. Tak nie było, ale ona tak odczuwała to w swoim sercu.

Wypchnięto ją do kolejnej wielkiej przestrzeni. Rzecz dziwna, zamiast czuć się wolna i szczęśliwą, ogromne rozmiary przerażały ją i dusiły. Ona czuła się szczęśliwa i wolna w małej norce przytulona do sierotki i krecika, tu wszystko ją dusiło i rozrywało. W oddali dostrzegła wielką koronę i pałac króla podziemi. Krecika nazywano królem podziemi, domyślała się, że właśnie w tym kierunku idzie jej krecik. Wiedziała, że jeśli przekroczy złowrogie progi, to zamkną się za nim ogromne podwoje, zwałą się wszystkie góry i pagórki i na zawsze go pochłoną. Ostatkiem sił otworzyła usta i dał się słyszeć cichy, żaloszny jęk. Chciała tam biec, nie mogła. Jakaś niewidzialna siła sprawiała, że z trudem się poruszała, była jak w smole, czy gęstej mazi. Dostrzegła krecika, chciała wołać, nie mogła. Otwierała pyszczek, podnosiła głowę, coś ją zatrzymywało i zniewalało.

Krecik zbliżał się do progu pałacu. Przed bramą prowadzącą do podziemnych komnat zobaczył żmiję. Była piękna, promieniująca dziwną dobrocią i uśmiechała się.

- Podejdź przyjacielu. Tam w podziemiach pałacu jest tysiąc komnat, a w każdej znajduje się piękna myszka. One na ciebie czekają – syczała kuszącym głosem.

- Tysiąc myszek?! Przecież jest tylko jedna... Jeśli tam jest tysiąc... to nie ma tam mojej myszki... Gdzie ona jest? – krecik wiedział, że nie wolno się oglądać, ale coś go zmuszało, by to uczynić.

- Nie oglądaj się!! Idź do przodu! – syk żmii stawał się rykiem.

Krecik kątem oka dostrzegł małą, szarą postać. Zatrzymał się. Wszyscy krzyczeli, wołali, był hałas i gwar. On jednak ciągle słyszał jej ciche westchnienie. Odwrócił się, zobaczył ją i ruszył w jej stronę. Wielka miłość ożyła w ich sercach. Zaczęli, pokonując zniewalające siły z największym trudem iść ku sobie. Trzęsły się stoły, tłukły flakony, fontanny i traciły barwy piękne szaty. Ludzie i zwierzęta nacierali na nich, grozili, krzyczeli i ryczeli, oni nadal szli. Jak poranna mgła rozwiewał się złudny świat, jak domki z kart przewracały się stoły i domy. Kiedy ich łapki złączyły się runął wielki pałac w bezkresną przepaść i otchłań ognia. Ginał złudny świat grzechu, a oni znaleźli się na kwiecistej łące. Powitali ich roześmiane zwierzęta i prawdziwa radość płynąca z miłości.

ZAPISY DO GRUPY ŻŁOBKOWEJ

w Gminnym Żłobku
w Grodzisku Dolnym

OTWARCIE: 3 SIERPNIA 2026

Dla dzieci od 20 tygodnia życia
do ukończenia roku szkolnego,
w którym dziecko kończy 3 rok życia.

PRZYJAZNE
MIEJSCE
DLA TWOJEGO
DZIECKA

CO OFERUJEMY?

Opiekę pielęgnacyjną,
wychowawczą
i edukacyjną
odpowiednią do
potrzeb dziecka

Zajęcia opiekuńczo-
wychowawcze oraz
edukacyjne
stymulujące rozwój
dziecka

Przyjazną
i bezpieczną
przestrzeń
w nowo
wybudowanym żłobku

Dogodne
godziny
otwarcia

Przyjazną,
wspierającą
atmosferę
i wykwalifikowaną
kadrę

Udział rodziców
w zajęciach
adaptacyjnych

JAK ZAPISAĆ DZIECKO?

Wniosek o przyjęcie dziecka do Gminnego Żłobka w Grodzisku Dolnym
wraz z załącznikami należy złożyć:

- 1 osobiście w sekretariacie Urzędu Gminy (I piętro)
w godzinach od 7:30 do 15:30
- 2 tradycyjną drogą pocztową na adres:
Grodzisko Dolne 125a, 37-306 Grodzisko Dolne
- 3 drogą elektroniczną na adres e-Doręczenia:
AE:PL-86868-83816-BTFTH-19

SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE:
tel. 575 070 449

*Tworzymy miejsce,
w którym dzieci rosną szczęśliwie!*

SKLEP ROWEROWY SERWIS SPRZEDAŻ

Żołynia
ul. Białobrzaska 1
tel. 660 512 185

NAJWIĘKSZY SKLEP

SPORTOWO- ROWEROWY

Leżajsk
ul. Mickiewicza 74,
I piętro (obok dworca)
tel. 666 349 932

MASARNIA OSIP
od 1940r.
WYROBY TRADYCYJNE
TRADYCJA OD POKOLEN
WIERZAWICE • PODKARPACIE

Grodzisko Dolne
242 A

NOWA LOKALIZACJA
NA MAPIE
GRODZISKA

Sklep mięsny
MASARNI OSIP
czynny:
Wtorek - Piątek:
🕒 9:00 - 16:30
Sobota:
🕒 7:00 - 13:00

W każdy PIĄTEK i SOBOTĘ
ŚWIEŻE PIECZYWO!

Tuż niedługo w ofercie:
SERY, OLEJE
I INNE RZECZY

📞 571 250 816

SERWIS SPRZĘTU OGRODNICZEGO OSTRZENIE ŁAŃCUCHÓW

📞 789 416 939

Przed wizytą proszę zadzwonić

Grodzisko Górne

Zeskanuj kod, aby wyznaczyć trasę!

BS w Leżajsku
Oddział
Grodzisko Dolne

**bo Twoja wygoda
jest najważniejsza**

Promocja!

MOJE KONTO MOBILNE

- za prowadzenie konta *
- za nowoczesną kartę płatniczą VISA, MasterCard **
- za wypłaty i wpłaty z blisko 8000 bankomatów należących do Grupy BPS, SGB, BNP Paribas oraz sieci Planet Cash
- za płatności mobilne telefonem i zegarkiem
- za dostęp do bankowości internetowej i mobilnej
- za usługę BLIK
- za przelewy realizowane przez bankowość internetową

Zero opłat, zero stresu tylko wygoda i niezależność.

Moje Konto Mobilne - to idealne rozwiązanie dla osób ceniących sobie wygodę i nowoczesne technologie w zarządzaniu finansami. Dzięki temu rodzajowi konta masz pełen dostęp do swoich środków i usług bankowych.

Przy Oddziale Grodzisko Dolne dostępny jest nowoczesny recykler - bankomat/wpłatomat. Wygodnie wypłacisz i wpłacisz gotówkę bezpośrednio w urządzeniu, bez konieczności korzystania z kasy.

* 0 zł za prowadzenie rachunku, gdy miesięcznie wpływy na Twój rachunek wynoszą min. 3 000 zł, gdy nie spełnisz tego warunku pobierzemy opłatę 8 zł.

** 0 zł za obsługę karty pod warunkiem, że wykonasz miesięcznie płatności na kwotę nie mniejszą niż 400 zł, gdy nie spełnisz tego warunku pobierzemy opłatę 8 zł.

ZAPRASZAMY DO NASZYCH PŁACÓWEK LUB DO KONTAKTU ONLINE: bslezajsk.pl

Centrala Leżajsk ► ul. Mickiewicza 38, 37-300 Leżajsk ☎ 17 242 04 65 O. Kuryłówka ► 37-303 Kuryłówka 530 ☎ 17 243 80 21
O. Grodzisko Dolne ► 37-306 Grodzisko Dolne 352 ☎ 17 243 71 06 O. Jarosław ► ul. Poniatowskiego 49, 37-500 Jarosław ☎ 16 621 55 48